

ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲ
ಮಾರ್ಗಗಳು

ಅಶ್ವಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ
ಮಾರ್ಚ್ 2016

*In the silence of the heart,
you will receive the command.*

- The Mother

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ	ಪರಿವಿಡಿ
	“ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನತ್ತ ಮಾರ್ಗಾಳು”
ಸಂಪಾದಕರು	
ಡಾ॥ ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ	
ವಿ.ವಗ್ರಿ, ಧಾರವಾಡ - 580 007.	
ಫೋನ್‌ನ೰ : 0836 - 2774044	
ಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿ, ಧಾರವಾಡ	
ಡಾ॥ ಗುರುಲಿಂಗ ಕಾಪವೆ	
ಡಾ॥ ಹಾವಣತಿ ನಾರಾಯಣರಾವ್	
ಡಾ॥ ಸುತೀಲಾ ಬಳುಂಡಿ	
ಡಿ.ಟಿ.ಪಿ	
ಗೌರಕಯಂತ್ರ ಕೇಂದ್ರ	
ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟಿಎಸ್‌	
(ರ) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ	
ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.	
ಆಫ್‌ಸೆಚ್ ಮುದ್ರಣ :	
ಶೇಷ ಸಾಯಿ ಇ ಘಾವ್‌ ಷೈಲಿ.	
ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟಿಎಸ್‌	
(ರ) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ	
ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.	
ಪ್ರಕಾಶಕರು :	
ಶ್ರೀ ಅಜತ್ತೋ ಸಬ್ಜೀಸ್,	
ಕಾಯಾಂದ್ರಕರು, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ	
ಸೊಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ, ಕನಾಟಕ,	
“ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾರ್ಗ”	
ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ,	
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.	
ಪ್ರಾಯೋಜಕರು :	
ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟಿಎಸ್‌	
(ರ) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ	
ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು-560078.	
ಫೋನ್‌ನ೰ : 080 - 2244 9882	
http://abp.sirinudi.org	

ಎಕ್ಕೆ ಸುರಕ್ಷಿತತೆ

ಎಕ್ಕೆ ಸುರಕ್ಷಿತತೆ ಇದೆ: ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅಂಟಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ ಅದು ಹೀಗೆ (ಮುಣ್ಣಿಗಳನ್ನು ಬಿಗಿದು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ). ಭಗವಂತ ಯಾರೆಂದು ಮನುಷ್ಯ ಯೋಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಂಟಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲ, ಹಾಗೆಯೇ ಯಾರು ಭಗವಂತ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಂಟಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲ. ಒಂದು ಅಭೀಪ್ರೇ, ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದಾದಪ್ಪು ನಿಷ್ಕಪಟ ಅಭೀಪ್ರೇಯಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಟಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

(CWM, 11/263)

– ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಸ್ಥಿತಿಂತರ (Passage)

ಬುಧವಾರದಂದು (29-2-1956) ಸಾಮಾಜಿಕ ಧ್ಯಾನ ನಡೆದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ

ಈ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ದೃವೀ ಸಾನ್ವಿದ್ಯ ಮೂರ್ತ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಭೌತಿಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮಧ್ಯ ಒದಗಿ ಬಂದಿತ್ತು. ವಿಶ್ವಕ್ಷಿಂತ ವಿರಾಟವಾದದ್ದನಿಸುವ ಜೀವಂತ ಸ್ವರ್ಣ ರೂಪವನ್ನು ನಾನು ಧರಿಸಿದ್ದು, ಮತ್ತು ಭಗವಂತನನ್ನೂ ಜಗತ್ತನ್ನಾ ಬೇರ್ವಡಿಸುವ ಬೃಹತ್ ಹಿರಣ್ಯಯ ದ್ವಾರದೆದುರಿಗೆ

ಮುಖ್ಯಮಾಡಿ ನಿಂತಿದ್ದೆ. ನಾನು ಆ ದ್ವಾರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ದೈವಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಒಂದು ಕ್ಷಣಿಯಲ್ಲಿ, ಅದರ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತುಕೊಂಡೆ, “ಮಹಾರ್ಥ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದೆ. ಆಗ ನನ್ನ ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಬಲಾಧ್ಯವಾದ ಸುವರ್ಣ ಸುತ್ತಿಗೆಯನ್ನೇತ್ತಿಕೊಂಡು ಆ ದ್ವಾರದ ಮೇಲೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಏಟು ಕೊಟ್ಟೇ ದ್ವಾರ ಒಡೆದು ಚೂರು ಚೂರಾಯಿತು.

ಆಗ ಅತಿಮಾನಸ ಪ್ರಕಾಶ, ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆಗಳು ತಡೆಯಿಲ್ಲದ ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರವಾಹ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಗ್ಗಿ ಹರಿದುಬಂದವು.

(CWM, 13/51)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಭಗವಂತ, ನೀನು ಬಯಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಭಗವಂತ ನೀನು ಬಯಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅತಿಮಾನಸದ ದ್ವಾರಗಳು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಅತಿಮಾನಸ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಪ್ರಕಾಶ ಹಾಗೂ ಶಕ್ತಿಗಳು ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರವಾಹ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹರಿದುಬರುತ್ತಿವೆ.

ಈಗ ಅತಿಮಾನಸ ಅಲ್ಲಿದೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಶ್ಚಿತತೆಯಿದೆ. ಅದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡವಳು ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ನಾನೊಬ್ಬಣೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. - ಈ ರೂಪದ ಮಣಿಹ ಕೊನೆಗೊಂಡಿದೆಯೆ, ಅದರ ಸಾಫಿನದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮಣಿಹ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆಯೆ? ನಾನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಇರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ನೀಡೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. - ಅದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಕುರುಹಿನಿಂದಾಗಿ ನಾನು ಅದನ್ನೂ, ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ, ನನ್ನದೇ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವೆ, ಎಲ್ಲ ವೈರುಧ್ಯಗಳಿದ್ದಾಗಲೂ, ಎಲ್ಲ ನಿರಾಕರಣ-ಗಳಿದ್ದಾಗಲೂ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವೆ.

ಕುರುಹು ಏನೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ಕಾಳಜಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರೆ ಕುರುಹು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕು.

(CWM, 13/56)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೇವಲ ಭರವಸೆಯಷ್ಟೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ನಿಶ್ಚಿತತೆ ಕೂಡ ಇರುತ್ತದೆ

ಅದು ಈಗ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ - ಭಗವಂತ ನಮ್ಮಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದನ್ನು ನಾವು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿರುವೆವು. ಅದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಭರವಸೆಯಾಗಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿದೆ. ಅವಶ್ಯವಿದ್ದ ಕಾಲ ದೀರ್ಘವಾಗುವುದೋ, ಕಡಿಮೆ-ಯಾಗುವುದೋ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಪ್ರಯತ್ನ ನಮ್ಮ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಹಾಗೂ ಸಾಧ್ಯವನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ... ಮತ್ತು ಈ ವಾಸ್ತವತೆಗೆ ನಾವು ಕೊಡುವ ಮಹತ್ವದ ಮೇಲೆಯೂ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ.

ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಡದ ಅವಲೋಕಿಸುವವನಿಗೆ ವಿಷಯಗಳು ಮೊದಲಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಇವೆ ಎಂದು ತೋರಿಬರಬಹುದು. ಆದರೆ ಹೇಗೆ ನೋಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡವನಿಗೆ ಮತ್ತು ತೋರಿಕೆಗಳಿಂದ ಮೋಸ ಹೋಗದೆ ಇದ್ದವನಿಗೆ ವಿಷಯಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಪ್ಪು ಒಳ್ಳಿಯದನ್ನು ಕ್ಯಾಕೊಳ್ಳಲಿ, ಬಹುಶಃ ಮೊದಲು ಗೋಚರವಾಗುವ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ ಗೋಚರವಾಗುವಂತಾಗಲು ಹಲವಾರು ವರ್ಣಗಳು ಕಳೆದು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಇದು ನಿಮಗೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಪ್ರತಿಯೋಂದು ವಿಷಯಕ್ಕಾಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವುದೋ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

(CWM, 9/192)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಅವಶ್ಯವಾದ ಅಭೀಪ್ರೇ

ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಬರುತ್ತದೆ, ಆಗ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗಾಗಿ ಜೀವಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಬೇರೆ ಯಾವ ವಿಷಯವೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ದೇಹವೇ ಸ್ವತಃ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಪರಿವರ್ತನೆಯಂಬ ಈ ಗಾಢವಾದ, ಭಾವೋದ್ರೇಕಗೊಳಿಸುವ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರ ವಿಷಯಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ಯಾವ ವಿಷಯವೂ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಬಯಸುವ ಆ ದ್ಯುಮೀ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕಾಗಿ ದೇಹದೊಳಗಿರುವ ಜೀವಕೋಶಗಳು ಆತುರಾಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಹಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವು ಕಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತವೆ, ಅವು ಅದರಲ್ಲಿ ಗಾಢ ಸಂತೋಷ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ದ್ಯುಮೀ ವಿಜಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಶ್ಚಿತತೆಯಿಂದಿವೆ.

ಈ ಅಭೀಪ್ರೇಯನ್ನೇ ನಾನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಉಳಿದದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಅದಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಮಜ್ಬುಗಿದೆ, ನಿರಧರಿಸಿದೆ, ನಿಸ್ಸಾರವಾಗಿದೆ, ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ: ಅದು ದೃವೀ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳಗಾಗುವುದಾಗಿದೆ.

(CWM, 9/191)

– ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಪರಿವರ್ತನೆಯತ್ತ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬರುವಿಕೆಗಳು

ಪರಿಮೂರ್ಣತೆಯ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಕುರಿತು ನಾನು ಮೂರು ಬಗೆಯ ಹತ್ತಿರ ಸಾಗುವಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಆ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಮೂರನ್ನೂ ಸಂಯೋಜಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ್ದಾದದ್ದು ‘ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ’ವಾದದ್ದಾಗಿದೆ, ಅದು ದೃವೀ ಪ್ರಜ್ಞಿ – ದೃವೀ ಪ್ರೇಮದ ಪ್ರಜ್ಞಿ – ದೃವೀ ಸಾಮಧ್ಯ – ಇವುಗಳೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕ ಪಡೆಯುವುದಾಗಿದೆ, ಹೌದು ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಮೂರು ಮುಖಿಗಳಿವೆ: ದೃವೀ ಪ್ರೇಮದ ಪ್ರಜ್ಞಿ – ದೃವೀ ಸಾಮಧ್ಯ, ಮತ್ತು ಸಂಪರ್ಕ ಪಡೆಯುವುದು, ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು: ಎಲ್ಲ ಭೌತಿಕ ಜೀವಕೋಶಗಳು ‘ತತ್ತ್ವ’ನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅಭಿವೃತ್ತಪಡಿಸುವ, ಅದೇ ಆಗಿ ಬಿಡುವ ಕ್ಷಮತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಸಾಧನಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಸಾಮಧ್ಯ – ಮೂರ್ಣವಾದದ್ದು ಹಾಗೂ ಅತ್ಯಂತ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದದ್ದು.

ಅತೀಂದಿಯ(occult)ದ್ವಾದ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವಿದೆ, ಅದು ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳು ಮಧ್ಯ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಿವರವುಳ್ಳ ಜ್ಞಾನವಿದೆ. ಆ ಜ್ಞಾನ ಎಲ್ಲ ಸಾಮಧ್ಯಗಳು, ವ್ಯಕ್ತಿ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಗಳು, ಮಧ್ಯ ಬರುವ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತಗಳು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿದೆ, ಆ ಮಾರ್ಗ ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಅಧಿವಾಸದ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಉಪಯೋಗ ದೊರಕಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಎರಡನೆಯ ಬಗೆಯ ಹತ್ತಿರ ಸಾಗುವಿಕೆ. ಶಿವ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ, ಶ್ರೀಮಾತೆಯ ಎಲ್ಲ ಸಾಮಧ್ಯಗಳು ಈ ಎರಡನೆಯ ಮಾರ್ಗದ ಭಾಗವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅಲ್ಲಿ ಉಚ್ಛರ ಚೌಧಿಕವಾದುದರ ಮೂಲಕ ಹತ್ತಿರ ಬರುವಿಕೆ ಇದೆ. ಅದು ವ್ಯಜ್ಞಾನಿಕವಾದುದಕ್ಕೆ ಅತೀತವಾದುದರಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಸಿಕೊಂಡ-

ದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಅದರದೇ ಮಹತ್ವವಿದೆ. ವಿವರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಈ ಹತ್ತಿರ ಬರುವಿಕೆ ಅಂದಾಜು ಕ್ಯಾರೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸುತ್ತದೆ, ಹೆಚ್ಚು ನೇರವಾದ ಹಾಗೂ ನಿಖಿಲವಾದ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ತರುತ್ತದೆ.

ಆ ಮೂರೂ ರೀತಿಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಒಳಗೊಂಡಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಆ ವಿಷಯ ಶೀಪ್ರಗತಿಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಾಗುವುದು.

ಮೊದಲನೆಯದಿಲ್ಲದೆ ಯಾವುದೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಿಲ್ಲದೆ ಉಳಿದವುಗಳು ಭ್ರಮಾತ್ಕ ಹೂಡ ಆಗಿರುತ್ತವೆ: ಅವು ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಿಗೂ ಕರೆದೂಯ್ಯಾವುದಿಲ್ಲ, ನೀವು ಅನಿಶ್ಚಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುಹೊಡೆಯುವಿರಿ. ಆದರೆ ಮೊದಲನೆಯದರ ಮೇಲೆ ಉಳಿದರಡರ ಹೂಡಿಕೆಯನ್ನಿರಿಸಿದರೆ ಆಗ ಕ್ರಿಯೆ ಹೆಚ್ಚು ನಿಖಿಲವಾದದ್ದು ಹಾಗೂ ಶೀಪ್ರಗತಿಯದು ಆಗುತ್ತದೆ.

(CWM, 11/60)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ನಂಬಿಕೆಯ ಸಾಮಧ್ಯ

ಅತಿಮನಸ್ಸಿನೊಡನೆ ಏಕತೆ ಪಡೆಯಲು ಹಾಗೂ ತನ್ನನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕ್ಷಮತೆಯುಳ್ಳ ಮಾನವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿರುವ ಮಾನವರ ಭಾಗ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳಿಗೂವುದು - ಇನ್ನೂ ಅದರ ಬಾಹ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಂಡಿರದ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಸ್ವೇಚ್ಛತೆಯತ್ತ ಅದು ಮನ್ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಗೆ, ಪಶುವಿನ ಸರಳತೆಗೆ ಅತಿ ಹತ್ತಿರವಾದದ್ದನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಮರಳಿ ಹೀರಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಆದ್ಯಂತವಾಗಿ ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಮನಸ್ಸಿನ ದುರುಪಯೋಗದ ಮೂಲಕ ವಿಕೃತಿಗೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಮಾನವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಭ್ರಷ್ಟವಾದ ಭಾಗವನ್ನು ತೋಡೆದು ಹಾಕಲಾಗುವುದು. ಈ ಬಗೆಯ ಮನುಕುಲ ಫಲಪ್ರದರ್ಶನಿಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನದ ಭಾಗ - ಅದನ್ನು ನಿಮೂಲ ಮಾಡಲಾಗುವುದು - ವಿಶ್ವದ ಇತಿಹಾಸದ ಕಾಲಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅಕಾಲಿಕ ಜೀವಜಾತಿಗಳು (abortive species) ಮಾಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದಿರುತ್ತದೆ.

ಗತಕಾಲದ ಪ್ರವಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಈ ಬಗೆಯ ಭವಿಷ್ಯದರ್ಶನ ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷಯಗಳು

ಮಿಶ್ರಣಕ್ಕೂಳಗಾಗಿದ್ದವು. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದಂತಹದರ ದರ್ಶನವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅತಿಮಾನಸ ಜಗತ್ತಿನ ದರ್ಶನವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಅತಿಮಾನಸ ಜಗತ್ತು ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನುಕುಲವನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಲು ಮತ್ತು ಈ ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಲು ಬರುತ್ತದೆ. ಭೌತದ್ವಾದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಯಜಾಹುತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿದ್ದವರು ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತವಾಗಿ ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ, ಆ ರಕ್ಷಣೆ ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಇನ್ನೊಂದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮೋರೆಯುತ್ತದೆ, ಆ ರಕ್ಷಣೆಯು ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಇಲ್ಲವೆ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ ಹೊಂದಿರುವ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅತಿಮಾನಸ ಜಗತ್ತನ್ನು ನೋಡಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಭೌತದ್ವಾದಲ್ಲಿ ಆದ ಭಗವಂತನ ಯಜಾಹುತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆ ಯಜಾಹುತಿ ಭೌತದ್ವಾದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತ ಒಳಗೆ ಶೋಡಗಿಕೊಂಡಿರುವಿಕೆ (involution) ಆಗಿದ್ದ ಅದು ಭೌತದ್ವಾದಲ್ಲಿಯೇ ಇಡಿಯಾಗಿ ಭಗವಂತನ ಪ್ರಕಟಣೆಯಾಗುವ ಪರಾಕಾಷ್ಟ ತಲುಪಬೇಕು.

(CWM, 9/300–01)

– ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಕಲಿಕೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ (apprentice) ಅತಿಮಾನವ

ಅಲ್ಲಿ, ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ, ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಭಾಗಶಃ ಸಿದ್ಧಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಕ್ಷಮತೆಗನುಗಣವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಹಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅತಿಮಾನವ–ನಂತಾಗುವುದನ್ನು ನಾವು ತಲುಪುವದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಘಲಪ್ರದವಾದ ಇಲ್ಲವೆ ಘಲಪ್ರದವಾಗಿರದ ಗಣನೀಯ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ನಿಶ್ಚಿತ, ಮತ್ತು ಅವು ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಯಶಸ್ವಿ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ತಮ್ಮ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಸ್ವಭಾವದ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸಲು ಹೊಗುತ್ತಿರುವ ಜನರು, ದ್ಯೇವೀ ಸತ್ಯದೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ತಂದ ಆಳವಾದ ಅನುಭವವನ್ನು ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಜನರು, ಅತೀತವಾದುದರತ್ತ ಇಲ್ಲವೆ ಅತ್ಯಜ್ಞವಾದುದರತ್ತ ಹೊರಳುವುದರ ಬದಲಾಗಿ, ತಮ್ಮಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡುದುದನ್ನು ಭೌತಿಕವಾಗಿ, ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವವರು – ಇವರಲ್ಲ ಕಲಿಕೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ

ಅತಿಮಾನವರು. ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಯಶಸ್ವಿನಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಭಿನ್ನತೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ನಾವು ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಜನರಾಗದೆ ಇರಲು, ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಜೀವನವನ್ನು ಜೀವಿಸದೆ ಇರಲು, ನಮ್ಮ ಜಲನೆಗಳು, ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು ದ್ಯೇವಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಪಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ಪ್ರತಿಸಲ, ಸಾಧಾರಣ ಅಜಾಹನದ ಆಳಕೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ನಾವು ದ್ಯೇವಿಸತ್ಯದ ಆಳಕೆಗೆ ಒಳಗಾದಾಗ, ನಾವು ಕಲಿಕೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅತಿಮಾನವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಗೆ ಹೊರತ ಯಶಸ್ವಿಗಳನುಗುಣವಾಗಿ ನಾವು ಹೆಚ್ಚಿ ಕಡಿಮೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಶಕ್ತರಾದ ಕಲಿಕೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅತಿಮಾನವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ, ಹೆಚ್ಚಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆ ಸಾಧಿಸಿರುತ್ತೇವೆ.

(CWM, 9/411)

– ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಕೇವಲ ಮಾನಸಿಕ ಕುಶಾಹಲ ಸಾಕಾಗದು

ಹಾಗಿದ್ದಾಗಲೂ ಶಬ್ದಗಳೊಡನೆ, ವಿಚಾರಗಳೊಡನೆ ಲೀಲೆ ನಡೆಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಾನಸಿಕ ಕುಶಾಹಲ ಮತ್ತು ಸತ್ಯಯ ನಿಜವಾದ ಅಭೀಪ್ರೇ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಕಿದೆ, ಎಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿ, ಸಾರಭೂತವಾಗಿ ಆ ಅಭೀಪ್ರೇ ಮಾತ್ರ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಬೇರಾವುದೂ ಅಲ್ಲ, – ಆ ಅಭೀಪ್ರೇ ಹಾಗೂ ಆಂತರಿಕ ಸಂಕಲ್ಪಗಳಿರಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ ಅದರ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರಾವುದಕ್ಕೆ ಮೌಲ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆ ಸಿದ್ಧಿಯಿರಬೇಕು, ಅದಲ್ಲದೆ ಬೇರಾವುದೂ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಾರದು, ಅದಕ್ಕಾಗಿಯಲ್ಲದೆ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕಾಗಿ, ಜೀವಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ಕಾರಣವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಬರಿಗಣ್ಣಿಗೆ ಅತಿಮಾನಸ ಗೋಚರವಾಗಲಿ ಎಂದು ಬಯಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದು ಇದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

... ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಸರಳವಾಗಿ, ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಕಾರ್ಯಗತಿ, ಸರಳ ರೀತಿಯ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸ್ವ-ಪ್ರಭುತ್ವ, ದೇಹದ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ, ವಿಷಯಗಳ ಬಗೆ ನೇರವಾದ ಜಾಹನ, ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮತೆ, – ಕೇವಲ ತೋರಿಕೆಗಳ ಮೋಸಗೋಳಿಸುವ, ಸ್ವೇಚಾಹಾರದ ಹಾಗೂ ಪಳೆಯುಳಿಕೆಯಾಗಿರಿಸಿದ, ಮಸುಕಾದ ಹಾಗೂ ಅಸ್ವಾಪ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯ ಬದಲಾಗಿ – ಸ್ವಾಪ್ಯ ದರ್ಶನ, ಹೆಚ್ಚಿ ನೇರವಾದ ಗ್ರಹಿಕೆ,

ಆಂತರಿಕ ಗ್ರಹಿಕೆ ಇವೆಲ್ಲ ಬರಲು ಶಕ್ತವಾಗಬೇಕು, ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯ ತಯಾರಿಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ತೀವ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು.

ತಾನು ಉಸಿರಾಡಿಸುವ ಗಾಳಿ ಹೆಚ್ಚು ಜೀವಂತವಾಗಿದೆ, ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳವಂತಹದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸರಳವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾವಾಗಲೂ ಕುರುಡು ಮನುಷ್ಯ ಏನನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ತಡಕಾಡುವಂತೆ ಇರದೆ ಸ್ವಷ್ಟವಾದ, ನಿವಿರವಾದ ಆಂತರಿಕ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಹೊಂದಿರುವುದು: ಅದು ಇದಾಗಿದೆ, ಅದಲ್ಲ.

ಮನುಷ್ಯ ತಯಾರಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೆ ಹೊಂದಬಹುದು.

(CWM, 8/204-06)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಅತಿಮಾನವಶ್ವಕ್ಕೆ ಅಭ್ಯರ್ಥಿ (candidate)ಯಾಗುವುದು

ಅತಿಮಾನವಶ್ವಕ್ಕೆ ನೀವು ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಲು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು, ಅದರಾಚಿಗೆ ಸಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರೆಗೆ ಅತಿಮನಸ್ಸು ನಿಮಗೆ ಅಪರಿಚಿತವಾದ ಹಾಗೂ ಸಮೀಪಿಸಲಾಗದ ಏನೋ ಒಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಪ್ರಯತ್ನ, ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆ, ಪ್ರಗತಿಪರವಾಗಿ ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಡೆಯುವುದು ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ಅಹಂಕಾರದ ಮೇಲೆ ಜಯಸಾಧಿಸುವಿರಿ, ಅದರಾಚಿಗೆ ಸಾಗಿ ಹೋಗುವಿರಿ. ಅದು ನಿಮ್ಮ ಸತ್ಯಯ ಅಶ್ಯಂತ ಚಿಕ್ಕ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಬಹುದು, ಅದು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಒಂದೆಡೆ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕಿಟಕಿಯನ್ನು ತೆರೆದಿರಿಸುವುದು. ಅ ಕಿಟಕಿಯ ಮೂಲಕ ನೀವು ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಅತಿಮನಸ್ಸಿನ ಮಿನುಗು ನೋಟವನ್ನು ನೋಡುವಿರಿ. ಅದು ವಚನ ನೀಡಿದ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಮಿನುಗು ನೋಟವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅದೆಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿ ತೋರಿ-ಬರುತ್ತದೆಂದರೆ ಕೂಡಲೆ ನೀವು ಅಹಂಕಾರದ ಉಳಿದ ಭಾಗವನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಲು ಬಯಸುವಿರಿ.

ಅತಿಮಾನಸದ ಮಿನುಗು ನೋಟವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಿರಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಬಹುಮಣಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಏನೋ

ಒಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಿಯೋ ಒಂದೆಡೆ, ನಿಮ್ಮ ಸತ್ಯೆಯ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿರಬೇಕು. ಅದು ಮನಸ್ಸಿನ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಾಗಿರಬಹುದು, ಅದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣಿಕದಲ್ಲಿ ಆಗಿದ್ದರೆ ಸರಿಯಾದದ್ದು ಹಾಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾದದ್ದು. ಆದರೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ - ಓಹ್ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಅಲ್ಲ - ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮನರಾವತೀಸುವುದರ ಮೂಲಕ ನಿಮ್ಮ ಜ್ಯೇಷ್ಠಸತ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದರೆ, ಆಗ ದ್ವಾರ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತರೆದು-ಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಅತಿಮಾನಸ ಎಂದರೇನು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಜ್ಯೇಷ್ಠದ ಮೂಲಕ ನೀವು ಒಮ್ಮೆಗೆ ಬಹಳ ಸ್ವಷ್ಟ ಹಾಗೂ ಸುಂದರವಾದ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯಬಲ್ಲಿರಿ, ಆದರೆ ಅದು ಅತಿಮಾನಸವನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ ದರ್ಶನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಬಹಳ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮಾರ್ಗ. ಈ ಸುಂದರ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವಪ್ಪು ದೂರ ಸಾಗಿರದೇ ಇದ್ದಾಗಲೂ ಕೂಡ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಲ್ಲವೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿಕದ ಒಂದಿಪ್ಪು ಭಾಗವನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನೀವು ಯಶಸ್ವಿ ಸಾಧಿಸಿದರೆ, ಅದು ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ರಂದ್ರವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ, ಅದು ಬೀಗದ ಕೈ ಹಾಕುವ ಕಿಂಡಿಯಂತಹದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಈ ಕಿಂಡಿಯ ಮೂಲಕ ನೀವು ಮಿನುಗು ನೋಟವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಿ. ಅದು ಅದಾಗಲೇ ಬಹಳ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

(CWM, 3/242)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ನಮ್ಮತೆ, ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಿಕೆ ಹಾಗೂ ಪರಿಮಾಣ ಸಮತೆ

ಮೌಟಪ್ಪೆಲದಲಿಗೆ ನಾನು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸ್ಥಿತಿ ಮನೋಬೇಜಾನಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಇರಲೇಬೇಕು. ... ಪರಿಮಾಣ ಸಮತೆ. ಅದು ಪರಿಮಾಣ ಷರತ್ತು. 1956 ರಿಂದ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ನಾನು ಅವಲೋಕಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಈ ಅತಿಮಾನಸ ಕಂಪನವನ್ನು ಪರಿಮಾಣ ಸಮತೆಯಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಳಿಸಿಕೊಡಬಹುದಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು. ಈ ಸಮತೆಗೆ ಕನಿಷ್ಠಮಟ್ಟದ ವೈರುಧ್ಯವಿದ್ದಾಗಲೂ - ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠಮಟ್ಟದ ಅಹಂಕಾರ, ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಠಮಟ್ಟದ ಆದೃತೆ ನೀಡುವುದು ಇದ್ದಾಗ ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಕಳಿಸಿಕೊಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಅದಾಗಲೇ ಬಹಳಪ್ಪ ಕರಿಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿ ಇಡಿಯಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡು ಷರತ್ತುಗಳಿವೆ, ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ನೇರವೇರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ... ಅವೇರಡು ಷರತ್ತುಗಳಿಂದರೆ: ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಹಿಗ್ಗಿಸುವ, ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಸಾಮಧ್ಯ ಹೊಂದಿರುವುದಾಗಿ, ಅದು ಸೀಮಾರಹಿತವಾದದ್ದು, ಅದರಿಂದಾಗಿ ನೀವು ಇಡಿಯಾದ ಅತಿಮಾನಸ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಆಯಾಮಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅತಿಮಾನಸ ಪ್ರಜ್ಞೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಇಡಿಯಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡ ಪರಮೋಜ್ಞನ ಪ್ರಜ್ಞೆ - ಅವನು ಇಡಿಯಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದಾಗ ಅದರಥ ಪ್ರಕಟನೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪರಮೋಜ್ಞನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಸಾರಭೂತವಾದುದರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಎಂದರೆ ಉಚ್ಛರವಾದದ್ವಾದ ಪ್ರಕಟಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅತಿಮಾನಸದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಪರಮೋಜ್ಞನಾದವ-ನೊಂದಿಗೆ ಇಡಿಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕ್ಷಮತೆಯಿರಬೇಕು, ಕೇವಲ ಅವನ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಬದಿಯಿಂದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅದರೆ ಪ್ರಕಟಣೆಯಾಚೆಗೆ ನಿಶ್ಚಲವಾದ ಬದಿಯಲ್ಲಿ, ಸತ್ಯೇಯರದೆ ಇರುವುದರ ನಿರ್ವಾಣದ ಬದಿಯಿಂದ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕ್ಷಮತೆಯಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಪರಮೋಜ್ಞನ ಸಂಭೂತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನೊಡನೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತನಾಗಿರಬೇಕು. ಇದು ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ: ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ನಾನೀಗಾಗಲೆ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಿತಿಯಲ್ಲದ ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಇರಬೇಕು, ಮತ್ತು ಅದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ನಮ್ಮತೆ ಇರಬೇಕು, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಪರಮೋಜ್ಞನ ಸಂಭೂತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ಶಕ್ತರಾಗಬೇಕು. ಇವು ಆ ಎರಡು ಷರತ್ತುಗಳಾಗಿವೆ, ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಹೊಂದಿ ಅವು ಅಲ್ಲಿರಬೇಕು.

(CWM, 17/111-17)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸಮಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗೂ ಶರಣಾಗತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ

... ಅತ್ಯಂತ ಮನಗಾಣಿಸುವ ಹಾಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟ, ಬಹುಶಃ ಮೊದಲು ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಬದಿ, ದೈವಿ ಸತ್ಯದ ಇಲ್ಲವೆ ದೈವಿ ಸಂತೋಷದ ಬದಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ದೈವಿ ಸಾಮಧ್ಯದ ಬದಿಯಾಗಬಹುದೆಂದು ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಹೊಸ ಕುಲವೆಂದು ಸಾಫಿತಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪೃಥ್ವಿಗೆ ಸೇರಿದ

ಇತರ ಅಂಶಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಬದುಕಿ ಉಳಿಯುವಂತಾಗುವುದು, ಮತ್ತು ಸಾಮಧ್ಯ ರಕ್ಷಣೆ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. - ಅದು ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಏಧಾರೂಪದ ಕೃತಿಮು ಸಾಮಧ್ಯವಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಿಜವಾದ ಬಲ, ವಿಜಯಿಯಾದ ದೈವಿ ಸಂಕಲ್ಪ: ಹಾಗಾಗಿ ಅತಿಮಾನಸದ ಕ್ರಿಯೆ ಸಾಮರ್ಸ್ಯ, ಜಾಞ್ಜೋದಯ, ಸಂತೋಷ ಹಾಗೂ ಸೌಂದರ್ಯ ಇವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಕೈಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಸಾಮಧ್ಯದ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಬಹುದೆಂದು, ರಕ್ಷಣೆ ನೀಡಲು ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದೆಂದು ಯೋಚಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದೇನೆಲ್ಲ. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಸಾಮಧ್ಯದ ಈ ಕ್ರಿಯೆ ನಿಜವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ-ಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ದೈವಿ ಜಾನ್ನನ, ಸತ್ಯ, ಪ್ರೇಮ ಹಾಗೂ ಸಾಮರ್ಸ್ಯ ಇವು ತಳಹದಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಗೋಚರವಾಗುವಂತೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಬಲ್ಲವು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ದೈವಿ ಸಂಕಲ್ಪ ಹಾಗೂ ಸಾಮಧ್ಯ ನೇಲೆಗಟ್ಟಿನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು. ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆನಿಷ್ಟೆಮಟ್ಟದವರೆಗಿನದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ಅಹಂಕಾರ ಇಡಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವ, ಪರಮೋಚ್ಚಿನಿಗೆ ಶರಣಾತವಾಗಿರುವ, ನಿಜವಾದ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ ಇರುವ, ಪರಮೋಚ್ಚಿನೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಮಸ್ಥಿತಿಯ ಆಧಾರವಿರಬೇಕು. ಸಮಸ್ಥಿತಿಯ ಈ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದೆ ಅತಿಮಾನಸ ಸಾಮಧ್ಯ ಅಪಾಯಕಾರಿ, ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಅದನ್ನು ಅರಸಬಾರದು, ಇಲ್ಲವೇ ಕೆಳಗೆಳೆದು ತರಬಾರದು, ಏಕೆಂದರೆ ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮತಿಸೂಕ್ಷ್ಮ ಭಾಗವೂ ಹಾಡ ಎಷ್ಟೂಂದು ಸಾಮಧ್ಯಪೂರ್ವ ಹಾಗೂ ದಿಗಿಲು ಹುಟ್ಟಿಸುವಂತಹದು ಆಗಿರುತ್ತದೆಂದರೆ ಅದು ಇಡೀ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅಸಮಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದುಬಿಡಬಹುದು.

(CWM, 9/242)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ನಿಜವಾದ ಮನೋಭಾವ

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಸದ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಪಾರದರ್ಶಕವಾಗಿರುವುದು ನಿಜವಾದ ಮನೋಭಾವ ಆಗಿರುತ್ತದೆಯೆ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಈ ಹೊಸ ಶಕ್ತಿಗೆ ಪಾರದರ್ಶಕ ಹಾಗೂ ಗ್ರಹಿಸುವ ಮನೋಭಾವ-ವಿರಬೇಕು.

ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗಾಢ ನಂಬಿಕೆ ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಭೌತದ್ವಾದಲ್ಲಿರುವ ದೊಡ್ಡ ತೊಂದರೆ ಎಂದರೆ ಭೌತಿಕಪ್ರಜ್ಞ (ಎಂದರೆ ಭೌತಿಕ ಮನಸ್ಸು) ತೊಂದರೆಗಳು, ಅಡೆತಡೆಗಳು, ವೇದನೆಗಳು ಹಾಗೂ ಹೆಣಗುವಿಕೆಗಳು ಇವುಗಳ ಒತ್ತಡದಡಿಯಲ್ಲಿ ರೂಪುತ್ತಾಳಿದೆ. ಈ ವಿಷಯಗಳು ಅದನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿವೆ. ಅದು ಆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಮೇಲೆ ನಿರಾಶವಾದದ, ಸೋಲಿನ ಮನೋಭಾವದ ಮುದ್ರೆ ಇರಿಸಿದೆ. ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ತೊಂದರೆ.

ನನ್ನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದರ ಅರಿವು ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅತ್ಯಂತ ಭೌತಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅತ್ಯಂತ ಭೌತಿಕ ಮನಸ್ಸು ಶ್ರೀಯಕ್ಕೆಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು, ಹೊಡೆತಗಳ ಮಧ್ಯ ಮನ್ಯಾದೆ ಸಾಧಿಸುವುದನ್ನು ರೂಧಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ, ಹಾಗಿರದೆ ಇದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ತಮಿಸ್ಸಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅದು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಯಾವಾಗಲೂ ತೊಂದರೆಗಳು, ಅಡೆತಡೆಗಳು ಇಲ್ಲವೇ ವಿರೋಧ ಇಂತಹವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಚಲನೆಯನ್ನು ಭಯಾನಕ ಎನಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಧಾನಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ಎಲ್ಲ ತೊಂದರೆಗಳ ಹಿಂದೆ ದೃವೀ ಕೃಪೆಯಿದೆ, ಎಲ್ಲ ವಿಫಲತೆಗಳ ಹಿಂದೆ ದೃವೀ ಜಯವಿದೆ, ಎಲ್ಲ ನೋವುಗಳು ಹಾಗೂ ವೇದನೆಗಳ ಹಿಂದೆ, ವೈರುಧ್ಯಗಳ ಹಿಂದೆ ದಿವ್ಯಾನಂದವಿದೆ ಎಂದು ಆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಬಹಳ ಮೂರ್ತಿರೂಪದ, ಸ್ಥಳವಾದ, ಬಹಳ ಸಲ ಮನರಾವರ್ತನಗೊಂಡ ಅನುಭವಗಳು ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಇದೊಂದನ್ನು ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ ಮನರಾವರ್ತಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀವು ನಿಂತುಬಿಡಬೇಕಾದ, ನಿರಾಶಾವಾದವನ್ನು, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸೋಲಿನ ಮನೋಭಾವವಿರುವ ಸಂಶಯ ಇಲ್ಲವೇ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕಾದ, ಪರಿವರ್ತಿಸಬೇಕಾದ ನಿರ್ಬಂಧಕೊಳ್ಳಗಾಗುತ್ತೀರಿ.

(CWM, 11/1-2)

– ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗಂತ ನಿಜವಾದ ಮನೋಭಾವ ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ್ದು

ಮನುಷ್ಯ ಇತರರಲ್ಲಿ ಪರಿಮಾರ್ಣತೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಕಾದುಕೊಂಡಿರುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಪರಿಮಾರ್ಣಗೊಳಿಸುವತ್ತ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಹೊರಳಿದಾಗ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಹೆಚ್ಚಿಯನ್ನು ಮುಂದಿರಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿಮೋಗವಾಗುವಿಕೆ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಗತಿಯ ಆಧಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಮೊದಲ ಸಹಜ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಇರುವುದು ಹಿಂತಿ: “ಅದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ದೋಷ, ಜನರಲ್ಲಿರುವ ದೋಷ,

ಇದು ಹೀಗಿದೆ, ಅದು ಹಾಗಿದೆ, ಇನ್ನೊಂದು” ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾಗಿದೆ. ಇದು ಅನಿಷ್ಟತ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಹಾಗೇ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಇರಿಸಬೇಕಾದ ಮೊದಲನೆಯ ಹೆಚ್ಚೆ: “ನಾನು ಹೇಗಿರಬೇಕೋ ಹಾಗಿದ್ದುದಾದರೆ ಇಲ್ಲವೆ ಈ ದೇಹ ಅದಿರಬೇಕಾದ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಪೂರ್ವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯಿಡಾಗುವುದು.” ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇತರರು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಲಿ ಎಂದು ನೀವು ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಅನಿಷ್ಟತ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಕಾದುಕೊಂಡಿರಬೇಕಾಗುವುದು. ಇತರರನ್ನು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ದೂಷಿಸಬೇದಿರಿ, ಅವು ಎಷ್ಟೇ ಕೆಟ್ಟಾಗಿರಲೆ, ನಿಜವಾದ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ನೀವು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿದ್ದರೆ, ಅವು ನಿಮ್ಮ ಅಂತರಿಕ ಪ್ರಗತಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಮಹತ್ವದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ – ನಾನಿದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಮೃತ್ಯುವನ್ನೂ ಕೂಡ ಸೇರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಿಜವಾಗಿ ಅದು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಮೊದಲ ಪಾಠ ಎಂದು ತೋರಿಬಿರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಬರೆದದ್ದನ್ನು ನಾನು ಮುಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುವಾದ ಮಾಡುತ್ತೀದ್ದೇನೆ: ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ತೇವೆಗೊಳಿಸಲು ಪಾಪದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮುಂದಿರಿಸಲಾಗಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಕೂಡಲೇ (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ನಗುತ್ತಾರೆ) ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಪಾಪವನ್ನು ನೋಡಿದ - ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಪಾಪವಿರುವುದನ್ನು ಅವನು ಎಂದಿಗೂ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ!

(CWM, 11/208)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ನಿಜವಾದ ಮನೋಭಾವ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಬದಲು ಮಾಡುತ್ತದೆ

ಅದು ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಗೇ ಇದೆಯೆಂದರೆ, ಕೆಲವೊಂದು ಕಂಪನಗಳತ್ತ ಇರುವ ನಿಮ್ಮ ಮನೋಭಾವ ನಿಮಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆರಾಮ ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲವೆ ಅವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ರೋಗಗ್ರಸ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು! ಮತ್ತು ಕಂಪನ ಅದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಬಗೆಯ ವಿಷಯಗಳು ದಿಗ್ರಿಮೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತವೆ. - ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಿಮಿಷ, ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕಾಗಿ ಅದು ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಸರ, ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮನೋಭಾವ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ದಿವ್ಯಾನಂದವಿರುತ್ತದೆ, ಸಾಮರಸ್ಯವಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆ ವಿಷಯ ಹಾಗೇ ಉಳಿದುಹೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಂತರ (ಬದಿಗೆ ವಾಲಿಹೊಂಡ ಸಂಜ್ಞೆ) ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಮನೋಭಾವದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ ಬದಲಾವಣೆಯಾದಾಗ ಆ ವಿಷಯ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ತಾಳಕೊಳ್ಳುದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ! ಇಂಥಹ ಅನುಭವಗಳು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಆಗುತ್ತವೆ – ಕೇವಲ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಮನೋಭಾವ ಅಶ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ್ವಾದ ವಿಷಯ ಎಂದು ಶೋರಿಸಿಕೊಡುವುದಿರುತ್ತದೆ, ವ್ಯಕ್ತಿವಿಶ್ವತೆಯ ಹಳೆಯ ಮನೋಭಾವ (ಸಂಕುಚಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಸಂಜ್ಞೆ) ಇಲ್ಲವೇ ಅದು (ವಿಸ್ತೃರಿಸಿ–ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಸಂಜ್ಞೆ) ಅದನ್ನು (ನಾವು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾದಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಇರಿಸುವುದಾದರೆ) ಅಹಂಕಾರದ ಸಾನ್ವಿಧ್ಯ ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಂಕಿಸಿದ್ದು, ಅದು ಅದೇ. ಮತ್ತು ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಜೀವನದಲ್ಲಿಯ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ, ಅವು ಎಷ್ಟೇ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿರಲಿ, ಅಹಂಕಾರದ ಸಾನ್ವಿಧ್ಯ ನೀಡುವ ವೇದನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರೆ (ಅದೇನೆಂಬುದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ) ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಸಮಶೋಲ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಿರುವ ಒಂದೇ ಉಪಾಯವೆಂದರೆ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಇಲ್ಲವಾಗಿಸುವುದಾಗಿದೆ – ಮತ್ತು ಅದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಮಾಯವಾಗುವುದಾಗಿದೆ. ಇದು ನಾವು ಮಹತ್ವವಿಲ್ಲದ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ಪರಿಗಣಿಸುವುದನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿದೆ. ಇದು ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ.

(CWM, 11/219)

– ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ದೊಡ್ಡ ಶೋಂದರೆಯನ್ನೊಡ್ಡವ ಶೋಲಿನ ಮನೋಭಾವ ಹಾಗೂ ನಿರಾಶಾವಾದ ಮನುಷ್ಯ ಬಾಳಬೇಕು – ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕು, ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ – ಅವನಲ್ಲಿ ತಾಳ್ಳೆಯಿರಬೇಕು, ಭಾವನೆ ಅದೇ ಆಗಿದೆ. ಇವೆರಡು ಪರಿಮಾಣವಾಗಿ ಅಶ್ಯಗೃಹ್ಯವಾದ ವಿಷಯಗಳು: ತಾಳ್ಳೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದೂ ಅಲುಗಾಡಿಸಲಾರದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ; ಶೋರಿಕೆಗೆ ಸಂಪರ್ಮಾಣ ನಕಾರವಿದ್ವಾಗಲೂ, ವೇದನೆಯಿದ್ವಾಗಲೂ, ದುಃಖಿತರಾಗಿದ್ವಾಗಲೂ (ದೇಹದಲ್ಲಿ ಎಂಬಧರದಲ್ಲಿ)

ದಣಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೂ – ಬಾಳುವುದಾಗಿದೆ. ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರುವುದು ಮತ್ತು ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು – ತಾಳೈಯಿಂದಿರುವುದು. ಅದು ಅದೇ.

(CWM, 11/2)

– ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ನಿರಾಶಾವಾದ ದೃಕ್ಕ್ಷನ ಆಯುಥ

ಭಗವಂತನನ್ನು ಬಯಸದ ಎಲ್ಲವೂ, ಉದ್ದೇಶಮೂರ್ವಕವಾಗಿ, ಈ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಭಗವಂತನನ್ನು ಬಯಸುವವರ ಉತ್ಸಾಹ ಕುಗ್ರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಅದರಕ್ತ ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಡಬಾರದು. ಅದು ಪಿಶಾಚಿಯ ರೀತಿ. ನಿರಾಶಾವಾದ ದೃಕ್ಕ್ಷನ ಆಯುಥ, ಮತ್ತು ಅವನು ಸನ್ನಿಹಿತವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾನೆ. (ಅಲುಗಾಡಿಸುವ ಸಂಜ್ಞೆ). ಸರಿ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಕಂಡುಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಅದು ವಿರೋಧಿ ಶಕ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಜವಾಗಿ ನಿಧಾರಕ ವಿಜಯವಾಗುವುದು – ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಅವನು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚೆನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಪಿಶಾಚಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ; ನೀವು ನಿರಾಶಾವಾದದ ಬಾಲವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ, ಅದು ಪಿಶಾಚಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಅದು ಅವನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆಯುಥ.

(CWM, 11/256-57)

– ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಮನುಷ್ಯ ಬಹಳ ತಾಳೈಯಿಂದಿರಬೇಕು

ಪರಿಣಾಮ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ – ಬಂದು ಥಳಥಳಿಸಿ ಸಾಗಿಹೋಗುವ ಪವಾಡ ಸದ್ಯಶ ಪರಿಣಾಮವಲ್ಲ – ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಮನುಷ್ಯ ಬಹಳ ತಾಳೈಯಿಳ್ಳವನಾಗಿರಬೇಕು – ನಾವು ಬಹಳ ನಿಧಾನಗತಿಯ, ಭಾರವಾದ, ಬಹಳ ಹಟಮಾರಿಯಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಮುನ್ನಡೆ ಸಾಧಿಸಲು ಶಕ್ತವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದುದಕ್ಕೆ, ತನಗೆ ಸತ್ಯವೆಂದು ಕಂಡು ಬಂದುದಕ್ಕೆ, ಆ ಸತ್ಯ ಎಷ್ಟೇ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿರಲಿ, ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಚಲಿಸಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಕೆತ್ತೆ ನೀಡಲು ಬಹಳ ತಾಳೈ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಡೀ ವಿಷಯ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು, ತಾಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ, ಬಹಳಷ್ಟು ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ತಾಳಿಕೊಳ್ಳಿರಿ, ನೀವು ವಿಜಯಿಗಳಾಗುವಿರಿ – ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ನೀವು ಪರಾಜಯಗೊಳಿಸುವಿರಿ. ಬಹಳ ತಾಳ್ಳೆಯಿದ್ದವರಿಗೆ ಜಯ ದೊರಕತ್ತದೆ.

(CWM, 11/2-3)

– ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಮೂರ್ಖಭಾವಿಯಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿರಿ

ಮನುಷ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಪದ್ದ ವಹಿಸದೆ ಇರುವುದು, ಮೂರ್ಖಭಾವಿಯಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲವೆ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರದೆ ಇರುವುದಾಗಿದೆ. ಓಹೋ! ನೈತಿಕ ತತ್ವಗಳು, ನಡತೆಗಾಗಿ ವಿಧಿಸಿದ ನಿಯಮಗಳು, ಮನುಷ್ಯ ಏನನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಏನನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂಬುದು ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ, ಪ್ರಗತಿಯ ದಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಬಂದ ವಿಚಾರಗಳು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಇವುಗಳಿಗಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಟ್ಟವಾದ ಅಡೆತಡೆಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಮಾನಸಿಕ ರಚನೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ದಶಕಗಳ ಕಾಲವನ್ನು ವ್ಯಯಿಸಿದ ಜನರ ಪರಿಚಯ ನನಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ತೆರೆದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲನಾದರೆ – ನಿಜವಾದ ಸರಳತೆಯಲ್ಲಿ, ಆ ಸರಳತೆ ತಾನು ಅಜಾಣಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತಿರುತ್ತದೆ, ಹಾಗೆ (ಮೇಲ್ಲಡೆಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದರ ಸಂಜ್ಞೆ), ಅದರಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ತಯಾರಾಗಿರಬೇಕು. ಆಗ ಏನೋ ಒಂದು ಸಂಭವಿಸಬಲ್ಲದು, ಮತ್ತು, ಸಾಫ್ತಾವಿಕವಾಗಿ, ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ, ಜಾಫ್ನಕ್ಕಾಗಿ, ಪರಿವರ್ತನೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ದ್ಯುಮ್ಯ ಪ್ರೇಮ ಹಾಗೂ ಸತ್ಯಗಳಾಗಿ ಇರುವ ದಾಹವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ತೀವ್ರಪ್ರಗತಿಯಿಂದ ಸಾಗುತ್ತಾನೆ. ನಿಜವಾಗಿ ದಾಹ, ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇವು ಇರಬೇಕು.

ಉಳಿದದ್ದೆಲ್ಲದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಮಹತ್ವಾ ಇಲ್ಲ, ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದುದು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯ ತಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನಂಬಿಕೊಂಡ, ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡ, ಶ್ರೀತಿಸಿದ, ಏನೋ ಒಂದಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ರೂಧಿಗಳಿಗೆ, ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದವುಗಳಿಗೆ, ಅದಿದ್ದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಇದೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದುತ್ತದೆ.

ಒಂದರ ನಂತರ ಒಂದರಂತೆ ಅವುಗಳನ್ನೇಲ್ಲ ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು. ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನೇಲ್ಲ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಸಹಸ್ರಾರು ಸಲ ಹೇಳಿಯಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಜನರು ತಾವು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಾಕ್ಯಾತ್ಮಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾವರು ಇತರರಿಗೆ ಬೋಧಿಸುವವರು ನೋಡುವ, ಭಾವನೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸುವ ರೂಢಿಯ ತಮ್ಮದೇ ರೀತಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಅವು ಏಕೈಕ ರೀತಿಯವಾದವುಗಳು ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ತೋರಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಬಂಧನಗಳು ಬೇಡ - ಮುಕ್ತರಾಗಿರೋಣ. ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಬದಲು ಮಾಡಲು ತಯಾರಾಗಿರೋಣ, ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಅದೆಂದರೆ ಅಭೀಪ್ರೇಯನ್ನು ದಾಹವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಾಗಿದೆ.

*

‘ತತ್ವ’ಕ್ಷಾಗಿ ದಾಖ

ಭಗವಂತನನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಜನರಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ನಾನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪೌರಾಣಕ್ತೆ ಹಾಗೂ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಕಲ್ಪನೆಗಳು (ಅವು ಭಯಾನಕವಾಗಿವೆ) ಮತ್ತೊಂದು ಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಆಗ ಅವರ ಜೀವನವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ಅದರ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ದೃವೀ ಪ್ರೇಮ, ದೃವೀ ಸತ್ಯ, ಪರಮೋಚ್ಚ ಪರಿಮಾಣಾತ್ಮೇ ಇಂತಹವುಗಳಿರುವ ಏನೋ ಒಂದರ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗಿರುತ್ತದೆ. ಸೂತ್ರಗಳು ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳಿಯದು. ಆದರೆ ಅದು: ಆ ದೃವೀ ವಿಷಯ, ಅದು ಮಾತ್ರ ತ್ವರಿತ ನೀಡುವಂತಹದು, ಆದರ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ - ಬೇರಾವುದೂ ಅಲ್ಲ, ಅರ್ಥ ಪರಿಮಾಣಗಳಿರುವಂತಹದಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಅದು. ನಂತರ ನೀವು ಸಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ! ನಿಮ್ಮ ಮಾರ್ಗ ನಿಮ್ಮದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವವಿರುವುದಿಲ್ಲ - ಮಾರ್ಗ ಯಾವುದೇ ಇರಲಿ, ಅದು ಮಹತ್ವದಲ್ಲ. ಅಮೇರಿಕಾದ ಆಧುನಿಕ ತರುಣನ ದುಂದುಗಾರಿಕೆಯೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವಾಗಬಹದು; ಅದಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವವಿಲ್ಲ.

(CWM, 11/5-6)

– ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದ್ಯೇವೀ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಿರಿ

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಾನ್ಯತೆಯ ದ್ಯೇವೀ ಶಕ್ತಿ ಬಲವತ್ತರವಾದಾಗ, ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತಾಯ ಹೇರುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಅದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವುದು ಅಷ್ಟೇ ಬಲವತ್ತರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ಬದಲಾಗಿ – ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಅಷ್ಟುಂದು ಸಂತೋಷಕರವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಂಡು ಬರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ – ನಿಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕ ತೊಂದರೆಗಳು, ಅನನುಕೂಲತೆಗಳು, ಅಸೌಖ್ಯಗಳು, ನಿಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ಕೊರತೆಗಳು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಂದ ಸಮ್ಮೋಹನಕೊಳ್ಳಬಾಗುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ನೀವು ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ದ್ಯೇವೀ ಶಕ್ತಿ ಅದೆಷ್ಟು ಬಲವತ್ತರವಾಗಿದೆ, ದ್ಯೇವೀ ಕೃಪೆ ಅದೆಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿದೆ, ದ್ಯೇವೀ ಸಹಾಯ ಎಪ್ಪು ಸ್ವಂತವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಿರಿ; ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಅಹಂಕಾರವಿದ್ದವರಾದಾಗ, ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆಯೇ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ವಿಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ವೈಯುಕ್ತಿಕವಲ್ಲದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳಬಂತೆ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ವಿಶಾಲವಾಗಿರಿಸಿದಾಗ ಬಹುಶಃ ನಿಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಇರುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಬದಲಾಗುವುದು.

ಸರಿ, ಇದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಂದು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತೀದ್ದೇನೆ, ನಂತರ ನೀವು ನನ್ನ ಉಪಾಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದಾಗ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತೆ ಮಾತನಾಡೋಣಿ: ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಕುರಿತು ಬಹಳಷ್ಟು ಯೋಚಿಸುವುದು ಬೇಡ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಹುಶಃ ನಿಮಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾಗಿರಬಹುದು, ಅದರೆ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದದ್ದಲ್ಲ.

(CWM, 8/218–20)

– ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಮನುಷ್ಯ ಆಂತರಿಕ ಸಾಮರಸ್ಯವಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ದೇಹದತ್ತ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡದೆ ಇದ್ದಾಗ, ದೇಹ ಪರಿಮಾಣವಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡದೆ ಎಂಬ ಅನುಭವ ನನಗೆ ಭಾಗಶಃ ಆಗಿದೆ. “ಸ್ವ ವಿಕಾಗ್ರತೆ” ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು

ಹಲವಾರು ಸಲ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನೈಜತೆಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಅಸ್ವಸ್ಥನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಸಂಕುಚಿತತೆ ಹಾಗೂ ವಿಭಜನೆ. ದೃವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಹಾಗೂ ದೃವೀ ಕೃಪೆ ಎಲ್ಲದೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇವೆ, ಅವು ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಲು ನೀವು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು, ಅವು ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗುವಂತೆ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳತಕೆ. ಈ ಮಾನಸಿಕ ದೌಬ್ರಹ್ಮದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ಎಲ್ಲವೂ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ – ಅದು ವಿಚಿತ್ರವಾದದ್ದು! ಅಹಂಕಾರ ಕೇಂದ್ರಿತ ಮಾನಸಿಕ ದೌಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು “ಹಳೆಯ ಮನುಷ್ಯ” ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದದ್ದು.

(CWM, 11/202-07)

– ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಶರಣಾಗತಿ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವಾಸ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ತರುತ್ತವೆ

ಆದರೆ ಮನೋಭಾವ ಮಹತ್ವದ್ದು, ಪರಿಣಾಮಗಳಲ್ಲ (ಅನನುಕೂಲತೆಗಳು ಅಶ್ವಗತ್ಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ನಿಶ್ಚಿತತೆ ಇದೆ.); ಮನೋಭಾವ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಸರಿ, (ಕೈಗಳನ್ನು ತರೆದಿರಿಸುವ ಸಂಜ್ಞೆ) ಅದು ಹೀಗಿರಬೇಕು. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಶರಣಾಗತಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಅವನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಹೊಂದಿರುವುದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ – ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಶರಣಾಗತರಾಗುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು “ಭಗವಂತ, ನಾವು ವೇದನೆ ಪಡುವಂತೆ ನೀನು ಮಾಡಿದಾಗಲೂ ಕೂಡ ನಿನಗೆ ಶರಣಾಗತರಾಗುತ್ತೇವೆ” ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕೌರತೆಯಿರುತ್ತದೆ! ಹೌದು ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಮೋಜಿನದಾದ ವಿಷಯ, ಶರಣಾಗತಿ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ; ವಿಶ್ವಾಸ ಬೇರೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ವಿಶ್ವಾಸ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜ್ಞಾನವಿದ್ದ ಹಾಗೆ, ಅಲುಗಾಡದ್ದು, ಆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಯಾವುದೂ ಕ್ಷೋಭಿಗೊಳಿಸಬಹುದು – ನಾವೇ ಅದನ್ನು ತೊಂದರೆಗಳನ್ನಾಗಿ, ವೇದನೆಗಳನ್ನಾಗಿ, ದುಃಖಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಬದಲು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಅದು ದೃವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಮಾಣ ಶಾಂತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವವರು ನಾವೇ ಆಗಿರುತ್ತೇವೆ.

(CWM, 11/282)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಸ್ಥಿರತೆ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಗಳ ಹೊದಿಕೆ ಗೂಡು (cocoon)

ಇದೇ ವಿಷಯ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟಕೊಂಡಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಹಿಡಿದಿಟ್ಟಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಏಕೈಕ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಈ ದೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿರತೆ - ಹೋರಾಟ ಹೆಚ್ಚು ಭೌತಿಕವಾದ ಹಾಗೆ ಆ ಸ್ಥಿರತೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಬೇಕು. ಕಳೆದ ಕೆಲ ಕಾಲದಿಂದ (ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಜನವರಿ 1 ರಿಂದ) ವಿರೋಧಿ ಶಕ್ತಿಗಳ ಸತತ ತಾಡನ (bombardment), ರೋಷಾವೇಶ ಇರುವುದು ಕಂಡುಬರ್ತಿದೆ, ತಿಳಿಯಿತೆ? ಆಗ ನೀವು ಹೀಗೆ (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಕಲ್ಲುಮೂರ್ತಿಯಂತೆ ನಿಶ್ಚಲರಾಗುತ್ತಾರೆ) ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅಷ್ಟೇ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಅಲುಗಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ನೀವು ದೇಹದಿಂದ ಬಹಳಷ್ಟುನ್ನು ಕೇಳಬಾರದು, ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಾಂತತೆಯನ್ನು ವಿಶ್ವಾಂತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ...

ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅದು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ, ಇರುವ ತೊಂದರೆ ಅದೇ ಆಗಿದೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ: “ಅದು ಮಹತ್ವದಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ದೇಹದೊಡನೆ ಮೊವರ್ ಮಗ್ನಾರಿದ್ದರೆ ಚಿಂತ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ, ಈ ಮೊವರ್ ಮಗ್ನಾರಿಯಿಂದ ಲಾಭ ಪಡೆಯಬೇಕು, ಅದರಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ತರಬೇಕು. ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೊದಿಕೆ ಗೂಡನ್ನು ಹೊದಿಸುತ್ತಿರುವ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನಂತರ ನಿಜವಾಗಿ ಮಂಗನ ಹಾಗೆ ಅಲುಗಾಡುತ್ತಿರುವ, ಕಂಪಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ದೃಷ್ಟಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಇರಿಸಬಲ್ಲಿರಾದರೆ ಅದು ನೇರವಾಗಿ ಭೌತಿಕ ಕಂಪನದ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. – ಆ ದೃಷ್ಟಿ ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಸಡಿಲಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಯೋಚಿಸುವುದು ಬೇಡ, ಈ ಭೌತಿಕ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಲು, ಇಲ್ಲವೆ ನಿಶ್ಚಲ ನೀರವತೆಯಲ್ಲಿರಿಸಲು ಇಲ್ಲವೆ ತೆಗೆದು ಹಾಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುವುದು ಬೇಡ, ಅದನ್ನೂ ಚಟುವಟಿಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಸರಳವಾಗಿ ಅದು ಸಾಗಿ ಹೋಗಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು, ಆದರೆ ದೈವೀ ಶಾಂತಿಯನ್ವಯಿಸಿರಿ, ದೈವೀ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಭಾವನೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಿರಿ, ಆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಿರಿ – ಶಾಂತಿ: ಶಾಂತಿ:.

ಇರುವ ವಿಷಯ ಅದೊಂದೇ.

(CWM, 11/13)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಅತ್ಯಾಹದ ಸಂಕಲ್ಪ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ

ಈ ಸಹಕಾರದ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬದಲು ಮಾಡುವ ಸಂಕಲ್ಪವಿರುತ್ತದೆ. ವಿಷಯಗಳು ಸದ್ಯ ಇರುವಂತೆ ಇರದಂತಾಗಬೇಕಾದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಸದ್ಯ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇರದಂತಾಗಬೇಕು. ಈ ಹಂತವನ್ನು ತಲುಪಲು ಹಲವಾರು ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ವಿಧಾನಗಳು, ಅವು ಯಶಸ್ವಿಯಾದರೆ, ಒಳ್ಳೆಯಿಂದ ಆಗಿರುತ್ತವೆ! ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವುದರೊಂದಿಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಆಳವಾಗಿ ಜುಗುಪ್ಪೆ ತಾಳಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರಲು ಬಯಸಿ ಬೇರೆ ಏನನ್ನೋ ಸಿದ್ಧಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಧನಾತ್ಮಕವಾದ, ಸುಂದರವಾದ ಹಾಗೂ ಸತ್ಯವಾದ ಏನೋ ಒಂದನ್ನು ಕುರಿತು ಮನುಷ್ಯ ತನೋಳಿಗೆ ಸ್ವರ್ವವಾದುದರ, ಸಮೀಪವಾಗಿರುವುದರ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ಸ್ವ-ಇಂಜೆಯಿಂದ ಉಳಿದೆಲ್ಲವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬಹುದು, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಈ ಹೊಸ ಸೌಂದರ್ಯ ಹಾಗೂ ಸತ್ಯಗಳತ್ತ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಭಾರವಾಗದಂತಾಗುತ್ತದೆ. – ಇದು ಹೆಚ್ಚು ಧನಾತ್ಮಕವಾದ ಮಾರ್ಗ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಹದ ಸಂಕಲ್ಪ ಅತ್ಯಗತ್ಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಮನುಸ್ಸದೆಗೆ ಅಡೆತಡಿ ಉಂಟುಮಾಡುವುದನ್ನು ಸ್ವ-ಇಂಜೆಯಿಂದ, ಸಂತೋಷದಿಂದ ಶ್ಯಾಗ ಮಾಡುವ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇರುತ್ತದೆ: ಈ ಶ್ಯಾಗ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ ಹೋಗಲು ತಡೆಯುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನಿಂದ ಚೆಲ್ಲಿಕೊಡುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ; ಇದು ನಾಳಿನ ಸತ್ಯ, ಅನಿವಾರ್ಯವಾದದ್ದು, ಅದು ಆವಶ್ಯವಾಗಿ ಬರಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ಯಾವುದೂ ಯಾರೂ, ಯಾವ ದುರಿಂಜ್ಞಿಯೂ, ಅದು ಪ್ರಕೃತಿಯದೇ

ಆಗಿರಲಿ, ಸೈಜವಾಗಿರದಂತೆ ತಡೆಹಿಡಿಯಲಾರವು. ಇಂತಹದಿರುವ ಅಜ್ಞಾತ-ವಾದುದರಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಸಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಅತ್ಯಾತ್ಮಾಪವಿರುವ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಬಹಳ ದೂರವಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. - ಆ ಸೈಜತೆಯನ್ನು ಈಗ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಹಳೆಯ ರೂಢಿಗಳ ಭಾರವನ್ನು ಹೇಗೆ ದೂರಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡವರು ಆ ಸೈಜತೆಯನ್ನು ನೋಡುವ ಹಾಗೂ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಪಡೆಯುವರು.

ಜನರು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಮರೆಯುತ್ತಾರೆ, ಜೀವನವನ್ನು ಹಗುರಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನೆನಪಿಡಬೇಕಾದುದೆಂದರೆ ನಾವು ಅತ್ಯಾತ್ಮಮ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ, ಅನನ್ಯವಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಭವ್ಯ ಒಳ್ಳಿಯ ಸೌಭಾಗ್ಯ ನಮ್ಮದಾಗಿದೆ, ಹೊಸ ಜಗತ್ತು ಜನ್ಮ ತಾಳುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತಿರಿರುವ ಅಮೂಲ್ಯ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿ ಬಂದಿದೆ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿಗೆ ತಡೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಬಹುದು.

ಹಾಗಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯ: ಈ ವಾಸ್ತವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ, ಸ್ವಂತವಾದ ಅನುಭವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಾಗಲೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಶ್ಚಿತತೆ ಹಾಗೂ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು, ಅದಕ್ಕೆ ಕರೆ ಕೊಡುತ್ತಲೇ ಇರುವುದು, ಆ ವಿಚಾರದೊಂದಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಈ ಗ್ರಹಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಎಚ್ಚತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೊಸ ಜಗತ್ತು ಜನ್ಮ ತಾಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಸಾಕ್ಷಿಭಂತರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸತ್ಯ ಸತತ ಆಧಾರ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮನುಷ್ಯ ತಾನು ಕೃಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದನ್ನು ಮೂರ್ಕೆಸುವುದು.

ಅದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಭಾಗವಹಿಸುವುದು. ನಾವು ಈ ಹೊಸ ಜಗತ್ತಾಗಬಹುದು. ಮತ್ತು ನಿಜವಾಗಿ, ಇಂತಹ ಅದ್ಭುತ ಅವಕಾಶ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ದೊರೆತಾಗ ಅವನು ಅದರ ಸಲುವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಕೊಡಲು ತಯಾರಾಗಿರಬೇಕು.

ಸತತ ಅಭಿಪ್ರೇಯನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಹಾಗೂ ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿವೆ

ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅತಿಮಾನಸ ಸತ್ಯೇಯನ್ನು ಸ್ವಿಕರಿಸಲು ಹಾಗೂ ರೂಪಿಸಲು ಅವನಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞೀಯ ವಿಸ್ತರಣೆ ಮತ್ತು ಸತತ ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಪ್ರಗತಿ ಇವು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ಇರಬೇಕು, ಅದರ ಪರಿಣಾಮವೆಂದು ಅತಿಮಾನಸ ಜಗತ್ತು ತಯಾರಾಗುವುದು: ಒಮ್ಮೆಗೆ ಸಂಭವಿಸುವ ಹಾರಾಟಗಳು, ಅಲ್ಲಾಮಟ್ಟದ ಅಭಿಪ್ರೇ, ಮತ್ತು ನಂತರ ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಬಿಡುವಿಕೆ ಇಂತಹವರಬಾರದು. ಇದು ಸತ್ಯೇಯಲ್ಲಿ ಸತತ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರ-ವಾಗಿರಬೇಕು, ಸಂಕಲ್ಪವಾಗಿರಬೇಕು, ಸತ್ಯೇಯ ಮೂರ್ಖಮಗ್ನತೆಯಾಗಿರಬೇಕು.

ದಿನವೊಂದರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಐದು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ, ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಅತಿಮಾನಸ ಶಕ್ತಿ ಎಂಬುದೊಂದಿದೆ ಎಂದು ನೇನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು “ಅದು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದರೆ ಸೋಗಸಾಗಿರುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೇನನ್ನೋ ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುತ್ತೀರಿ. ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೀರಿ. ಹಾಗಾಗಿ ಅದು ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಬಂದು ಗಂಭೀರವಾದ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಸಷ್ಟುವಾಗಿ ಮತ್ತು ನಿವಿರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನೀವು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ದೃಮೀ ಸಂಕಲ್ಪವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದು “ಆಹಾ! ನಾನದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾರೆ” ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಬೇಡ. ನೀವು ಕೈಕೊಳ್ಳಿರಿ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಯಾರೂ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸತ್ಯೇಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರಜ್ಞೀಯ ವಿಸ್ತರಣೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸತ್ಯೇಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಭಿಪ್ರೇ ಹಾಗೂ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಇರಬೇಕು. ಸತ್ಯ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ಎಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆಂದರೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಅತಿಮಾನಸದ ಏನನ್ನಾದರೂ ಇರಿಸಲು ಸಾಫಲಿಯನ್ನಿಂದ ಅವನಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಥಳ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಮಾನವ ಜಲನೆಗಳಿಂದ ಮೂರ್ಖಿಯಾಗಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಇರಬೇಕು, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅತಿಮಾನಸ ಜಲನೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳ ದೊರೆಯುವಂತಾಗುವುದು.

ಮತ್ತು ಹಾಗೆಯೇ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರೇಯಿರಬೇಕು: ಮನುಷ್ಯ ತಾನಾಗಿರುವ, ತಾನಿರುವ, ತಾನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ, ಯೋಚಿಸುವ, ತಾನು

ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವ ಈ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ತೈಪ್ಪಿಯಿಂದಿರಬಾರದು, ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಏನೋ ಒಂದಕ್ಕಾಗಿ, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಹೆಚ್ಚನ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕಾಗಿ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಪ್ರಸ್ತೇಂಬಾಗಿ, ಹೆಚ್ಚು ನಿಜವಾದ ಸತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ವಿಶ್ವಂಭರ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕಾಗಿ ಸತತ ಅಭಿಪ್ರೇಪದುತ್ತಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಇದೆಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಎಂದಿಗೂ ವಿಫಲವಾಗದ ಸದ್ಭಾವನೆಯಿರಬೇಕು.

(CWM, 8/204-06)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಜಯ ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಕಲ್ಪ

ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ಮಧ್ಯೆ ಹೊಸ ಕುಲ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ನಿಜವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಜನರು ಹೆಮ್ಮೆಗಟ್ಟಿದವರಾದ ಹಾಗೆ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಸರಿ, ಇಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸೌಖ್ಯಾರಾಮವಿರುವ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಬಹುದು. ತಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾದದ್ದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಭಾವಿಸುವ ಜನ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ನಾನು ಸತತ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ: “ಜಗತ್ತು ಸಾಕಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ, ನೀವು ಹೊರಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಬಹುದು.” ಎಂದು - ಅಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅಭಿಪ್ರೇಯಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅಂತಹದೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಭಾವನೆಯೇನಿದೆ ಎಂಬುದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರೆಯೇ? ಅವರೆಲ್ಲರೂ ವಯಸ್ಸಾದವರು, ತಾರ್ಯಾವಿರುವವರು ನಾನೋಬ್ಬಳ್ಳೇ! ಹೌದು, ಈ ಜ್ಞಾನೆ, ಈ ಸಂಕಲ್ಪ.. ಜನರು ಮುಂದೆ ನೂಕುವಿಕೆ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದಾಗಿದೆ, ಆದೇ ಅದು, ಕ್ಷುದ್ರ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ತೈಪ್ಪಿಗಳಿಂದ ಸಮಾಧಾನ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು ... ತಿನ್ನಲ್ಲಿಕ್ಕೆ ಏನಿದೆ ಎನ್ನುವಂತಹ ಯೋಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿರುವುದು ... ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲ ಇರಬಾರದು ಎಂಬುದರ ಪ್ರದರ್ಶನವಿದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ನನಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅಭಿಪ್ರೇಯ ಜ್ಞಾನೆಯನ್ನು ತರುವ ಜನರು (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ತಲೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ) ಅತಿ ಕಡಿಮೆ. ಸುಖ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು - ಮತ್ತು ಹೊರ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ

ಕೃಕೊಳ್ಳಲಾಗದಂತಹ ನಿರರ್ಥಕ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಇಂತಹದನ್ನಷ್ಟೇ ಜನರು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಗೆ (ಅತಿಮಾನಸ ಜೀವನ) ಬರುವುದನ್ನು ಶ್ರವಿತ್ತೋಳಿಸುವುದು, ಮನುಷ್ಯ “ಗೆಲ್ಲಿಬಲ್ಲವನಿದ್ದರೆ” ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು.

(CWM, 8/251–252)

– ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಏನೋ ಒಂದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಲಹೆ ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಇರುವ ನಿಮ್ಮ ಬಯಕೆಯಲ್ಲಿ, ಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ಇರುವ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರೇಯಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮತ್ತ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇ ಇರಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಿರಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಿ, ಸತತವಿರುವ ಸ್ವ-ವಿಸ್ತೃರಣೆಯ ಮೂಲಕ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಪ್ಪ ನಿರಾಸಕ್ಕಿಯಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತೆರೆದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ನಿಮ್ಮ ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಗಿರಿಷ್ಟುಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಆದರೆ ದೈವಿ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮತ್ತ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವೇದರಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುವುದು ಅದಾಗಲೆ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಅಹಂಮನ್ಯತೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಅಭಿಪ್ರೇಪದಬಹುದು, ನಿಮ್ಮನ್ನು ತೆರೆದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಕೊಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಆದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಅರಸುವುದು ಬೇದ. ವಿಷಯಗಳು ತಪ್ಪಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದರೆ ಜನರು ದೈವಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ದೂಡಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ದೈವಿ ಶಕ್ತಿ ಆದಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ: ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಮಹತ್ವಕಾಂಡೆ, ಅಹಂಮನ್ಯತೆ, ಅಜಾಣ ಮತ್ತು ಪಾತ್ರೆಯ ದೌಬ್ರಂಜೆ.

ಉದಾರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಪರಿಮಾಣ ನಿರಾಸಕ್ಕಿಯೋಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಕೊಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಿ, ಆಳಾತಿ ಆಳದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವಿದ್ದಾಗ ನಿಮಗೆ ಕೆಟ್ಟಿದಾವುದೂ ಎಂದಿಗೂ ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರಿ, ಆಗ ನೀವು ಅಗಾಧ ಕೂಪ(abyss)ದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುತ್ತಿರೆ.

(CWM, 9/242)

– ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಅರ್ಥಾಂತ: ದಮನವಿಲ್ಲದೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೀಗದ ಕೈ

ಪ್ರಶ್ನೆ : ದಮನವಿಲ್ಲದೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೀಗದ ಕೈ ಯಾವುದೆಂದು ಈಗ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಇಟ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಿರಿರವಾಗಿ ಏಕೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದ್ಯುಮೀ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಜೆಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ನಂತರ ತಪ್ಪ ಚಲನೆಯನ್ನು ನೆಲದಡಿಯಲ್ಲಿ ದೂಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಹೌದು, ಅದೇ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ನಿಯಮ. ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು: ಅದನ್ನು ನೆಲದಡಿಯಲ್ಲಿ ದೂಡುವುದರ ಬದಲಾಗಿ, ಅರ್ಥಾಂತ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು, ಚಲನೆಯನ್ನು ಸ್ವತಃ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು, ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕ್ಷೇಪಿಸಬೇಕು. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಅದು ಹಣುವಿನಂತೆ ವಿಲಿವಿಲಿ ಒದ್ದಾಡುತ್ತದೆ, ತಿರಸ್ತಿರಿಸುತ್ತದೆ! ಅದರೆ (ಶ್ರೀಮಾತೆ ನಗುತ್ತಾರೆ) ಇರುವ ಉಪಾಯ ಅದೊಂದೇ. ಹಾಗಾಗಿ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅಷ್ಟೂದು ಅಮೂಲ್ಯವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ಸರಿ, ಒಳ್ಳೆಯದಾದದ್ದು, ಕಟ್ಟದಾದದ್ದು ಎಂಬುದರ ವಿಚಾರ ದಮನವನ್ನು ತರುತ್ತದೆ, ಕೆಂದೆಂದು ಪರಿಗಳಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಿರಸ್ತಾರ ಇಲ್ಲವೇ ನಾಚಿಕೆ ಇರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನೀವು ಹೀಗೆ (ತಿರಸ್ತಿರಿಸುವ ಸಂಜ್ಞೆ) ಮಾಡುತ್ತಿರಿ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನೋಡಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಲ್ಲಿರುವುದು ನಿಮಗೆ ಬೇಡಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಿಭಜನೆಯನ್ನಂಟು ಮಾಡುವುದು ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ದೌಬ್ರಹ್ಮ ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲು ಅರಿವಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮತ್ತು ದ್ಯುಮೀ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎಂಬುದಿದೆ (ಅದರ ಬಗೆ ನನಗೆ ಈಗ ಲಿಭಿತ್ತೆ ಇದೆ) ಅದರಲ್ಲಿ ಆ ದೌಬ್ರಹ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರಲ್ಲಿ ಅನಿಷ್ಟವಾದದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಕರೆಯುವುದರಷ್ಟೇ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸಂಪೇದನೆಯನ್ನು - ಇಲ್ಲವೇ ನಮ್ಮ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲವೇ ಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನು ಆ ದ್ಯುಮೀ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕ್ಷೇಪಿಸಿದರೆ ಅದು ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ನಾಶಮಾಡಬೇಕಾದ ಏನೋ ಒಂದೆಂದು (ಅದನ್ನು ನಾಶಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ) ದಮನ ಮಾಡುವುದರ ಇಲ್ಲವೇ ತಿರಸ್ತಿರಿಸುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ಅದನ್ನು ದ್ಯುಮೀ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕ್ಷೇಪಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ, ಹಲವಾರು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಬಹಳ ಸ್ವಾರ್ಥಕರವಾದ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತ ಬಂದಿತು: ಕೆಲವೊಂದು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ದೂರ ಜೆಲ್ಲಿಕೊಡುವುದನ್ನು ಅರಸುವುದರ ಬದಲಾಗಿ (ಆ ವಿಷಯಗಳು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವು ಸತ್ಯಯಲ್ಲಿ ಅಸಮತೋಲವನ್ನು ಉಂಟು

ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು) ಅವುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮೆ ಎಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ನಮ್ಮೆ ಭಾಗವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಕೈಗಳನ್ನು ತೇರೆದಿರಿಸುತ್ತಾರೆ) ಅರ್ವಣ ಮಾಡಿಬಿಡುವುದಾಗಿತ್ತು. ಅರ್ವಣಕೊಳಗಾಗುವುದನ್ನು ಅವು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತಾಯ ತರುವ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ: ನಮ್ಮೋಳಗಿರುವ ಅಸಮೃತಿಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಪ್ರತಿರೋಧ ಕುಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಈ ಅಸಮೃತಿಯಿರುವ ಭಾವನೆಯ ಸಾಫನದಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚತರ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಇರಿಸಿದರೆ ಆಗ ನಾವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತೇವೆ. ಅದು ಹೆಚ್ಚಿ ಸುಲಭವಾದದ್ದು.

ಅದೇ ಅದು ಎಂದು ನನ್ನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೆಳಗೆಳೆಯುವ ಎಲ್ಲ ಚಲನೆಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚತರ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿರಿಸಬೇಕು.

(CWM, 11/212)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಸದ್ಗುಣದ ಸಮಸ್ಯೆ

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟಿದ್ದಾದ್ದೇಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಲು ಸದ್ಗುಣ ತನ್ನ ಕಾಲವನ್ನು ವಿಚುರ್ಮಾಡಿದೆ, ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳ ಎಲ್ಲ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ವಿಷಯಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವವು. ಸದ್ಗುಣ ಪರಿಮಾಣತೆಯನ್ನು ಅರಸುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಪರಿಮಾಣತೆ ಇಡಿಯಾಗಿರುವ ವಿಷಯ. ಹಾಗಾಗಿ ಇವರಡೂ ವಿಷಯಗಳು ಒಂದನ್ನೊಂದು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತವೆ.

ತೆಗೆದು ಹಾಕುವ, ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ, ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸುವ ಒಂದು ಸದ್ಗುಣ, ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ, ಏನನ್ನೂ ತಿರಸ್ಕರಿಸದಿರುವ, ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಅದರ ಸಾಫನದಲ್ಲಿರಿಸುವ ಒಂದು ಪರಿಮಾಣತೆ ಇವು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಒಂದನ್ನೊಂದು ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲಾರವು.

ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ, ಜೀವನವನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಚಲನೆಗಳಿವೆ: ಬಹುಶಃ ಯಾವುದೇ ಮಹತ್ವದಿರದ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಮಹತ್ವ ನೀಡುವುದು ಖೋದಲನೆಯ ಚಲನೆ, ಪರಿಶುದ್ಧ ಹಾಗೂ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರಲು

ಯೋಗ್ಯ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾದ ಗುಣ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ ಜೀವನವನ್ನು ಮಿತಿಗೊಳಿಸುವುದು ಎರಡನೆಯ ಚೆಲನೆ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ವಿನೀತರಾದ, ಅತಿ ನೇಮಿಪ್ಪ(puritan)ರಾದ ಜನರಲ್ಲಿ ಈ ಸದ್ಗುಣ ನೀರೆಸ, ಶುಷ್ಟ, ಆತ್ಮಮಣಿಕಾರಿ ಹಾಗೂ ಉಲ್ಲಾಸವಿಲ್ಲದ ಗುಣವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿ, ಸಂತೋಷಕರ ಹಾಗೂ ಮುಕ್ತವಾಗಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ದೋಷವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ.

(CWM, 11/155)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಜೀವನವನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದದ್ವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಇರುವ ಏಕೈಕ ಮಾರ್ಗ

ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಜೀವನವನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದದ್ವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಇರುವ ಏಕೈಕ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ಆ ಜೀವನದತ್ತ ಸಾಕಷ್ಟು ಎತ್ತರದಿಂದ ಅದು ಸದ್ಯ ಇಡಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ಇರುವುದರತ್ತ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಗತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದೇನಾಗಿತ್ತು. ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ, ಭವಿಷ್ಯತ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನಾಗಬಹುದು – ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ಒಂದೇ ವೇಳಿಗೆ ನೋಡುವುದಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಅದರದರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗ ಅದೊಂದೇ ಆಗಿದೆ. ಯಾವುದನ್ನೂ ತೆಗೆದು ಹಾಕಲಾಗದು, ಯಾವುದನ್ನೂ ತೆಗೆದುಹಾಕಬಾರದು, ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತು-ವಿಷಯವನ್ನು ಇಡಿಯಾದ ಸಾಮರಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಳಿದೆಲ್ಲದರೊಂದಿಗೆ ಅದರದರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಆಗ ಅತಿನೇಮಿಪ್ಪ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಎಷ್ಟೂಂದು ಕೆಟ್ಟವಾದವು, ನಿಂದನೀಯವಾದವು, ಒಟ್ಟಕೊಳ್ಳಲಾಗ–ದಂತಹವು ಎಂದು ತೋರಿಬರುವಂತಹವು ಇಡಿಯಾದ ದ್ಯೇವಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಾನಂದದ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತವಾದ ಚಲನೆಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ತಾನೇ ಅನಂತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅನಂತ ದಿವ್ಯಾನಂದ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪರಮೋಜ್ಞನ ಈ ಅಧ್ಯಾತ ನಗುವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ. ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ಭಾವನೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಜೀವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೂ ತಡೆಯನ್ನಂಬಿ ಮಾಡಲಾರದು. ಈ ದಿವ್ಯಾನಂದ, ಈ ಅಧ್ಯಾತ ನಗು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಯಿ, ನೋವು, ವೇದನೆ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕರಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ನೀವು ನಿಮ್ಮಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಳಕ್ಕಿಳಿದು ಹೋಗಬೇಕು,

ಅಲ್ಲಿ ಅಂತರಂಗದ ದಿವ್ಯ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಿ, ಅದರ ಬೆಳಕಿನ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನುವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ, ಮತ್ತು ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಸಾಮರಸ್ಯವಿರುವ, ಪ್ರಕಾಶಮಯ ರವಿ-ಪ್ರಕಾಶಿತ ನಗುವಿನ ಧಾರೆಯಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಯಾವುದೇ ಭಾಯೆ ಇಲ್ಲವೆ ನೋವಿಗೆ ಸ್ಥಾನ ಉಳಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವ ತೊಂದರೆಗಳು, ದುಃಖಗಳು, ಶಾರೀರಿಕ ನೋವುಗಳೂ ಕೂಡ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಅಲ್ಲಿರುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಅವು ನೈಜವಾಗಿರದಂತೆ ತೋರಿಬರುತ್ತವೆ, ಅಲ್ಲಿ ಸಂಕೋಷಕರ, ಪ್ರಕಾಶಮಯ ಕಂಪನಿಯ ಹೋರತಾಗಿ ಬೇರೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಇದು ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಕರಗಿಸುವ, ವೇದನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸುವ ಮತ್ತು ನೋವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಅತ್ಯಂತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ-ಮೂರ್ಖ ರೀತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಎರಡು ಸಾಪೇಕ್ಷವಾಗಿ ಸುಲಭವಾಗಿರುತ್ತವೆ – ಹೊನೆಯದು ಹೆಚ್ಚು ಕರಿಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ದೇಹವನ್ನು ಅದರ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಮೂರ್ತಿರೂಪದಲ್ಲಿ ಧನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವ ರೂಢಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ, ಅದರೆ ಅದು ಅದೇ ವಿಷಯ. ಅದು ಹಾಗಿರುವುದೇಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಹ ದ್ರವರೂಪದ್ದು, ನಮ್ಮವಾದದ್ದು, ಅನಿಶ್ಚಿತ ರೂಪದ್ದು, ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹದು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವ ರೂಢಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಕಾಶಮಯ ನಗುವನ್ನು ದೇಹದಲ್ಲಿ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಲಿತಿಲ್ಲ, ಆ ನಗು ಎಲ್ಲ ಅಂಥಕಾರವನ್ನು; ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲ ತಿಕ್ಕಾಟವನ್ನು, ಅಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು, ಕರ್ಕಣವಾದ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು, ರೋದಿಸುವ ಹಾಗೂ ಗೋಳಿಡುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕರಗಿಸುತ್ತದೆ.

(CWM, 10/155)

– ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಮನಸ್ಯ ಯಾವಾಗಲೂ ನಗುತ್ತಿರಬೇಕು

ನಾನು ಪ್ರತಿಯೋಧಿಸಿದರೆ ಅದು ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಗಮನಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ದ್ರವರೂಪದ ಭಾವನೆಯಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನೂಕುವಿಕೆ-ಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ತುರಿಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಕೂಡ ವಿಷಯ ಅದೇ ಆಗಿದೆ (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ತೋಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ). ನಿಮ್ಮ ಬಿಗಿ ಹಿಡಿತವನ್ನು ವಿಷಯಗಳ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತವೆ, ನೀವು ನೂಕಿಗೊಳಗಾಗುತ್ತಿರಿ. ಅದು ಕೆಳಗೆ ಹೇಗೆ ಬೀಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಜನರ ಹಾಗಿದೆ: ಅವರು ಬೀಳುತ್ತಾರೆ,

ಎನನ್ನೂ ಮುರಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಹೇಗೆ ಬೀಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರದ ಜನರು, ಬಿಧ್ಯಾದ್ಯ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಾಗಿದ್ದರೂ ಏನನ್ನೋ ಮುರಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿಷಯ ಅದೇ ಆಗಿದೆ. ಪರಿಮಾಣವಾಗಿ ಏಕಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಕಲಿತುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಸರಿಮಾಡುವುದು, ನೇರವಾಗಿರಿಸುವುದು ಇನ್ನೂ ಪ್ರತಿರೋಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ನೀನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಮುತ್ತಿಗೆ ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಏನು ಸಂಭವಿಸಬಹುದು? ಅದು ಮೋಜಿನದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಕಾದು ನೋಡೋಣ (ಶ್ರೀಮಾತೇಯವರು ನಗುತ್ತಾರೆ) ಇತರರು ಅದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರದೆ ಇರುವುದರಿಂದ, ಬಹುತ್ವಃ ರೇಗಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಆದರೆ ನಾನು ಅಸಹಾಯಕಳಾಗಿದ್ದೇನೆ! (ನಗು) ಮನುಷ್ಯ ಯಾವಾಗಲೂ ನಗುತ್ತಿರಬೇಕು. ಭಗವಂತ ನಗುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನ ನಗು ಸೋಗಸಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಪ್ರೇಮದಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಆ ನಗು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಸಾಧಾರಣ ಮಾಧುರ್ಯದಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದಿರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೂ ಕಾಡ ಜನರು ವಿರೂಪಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ವಿರೂಪಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

(CWM, 11/56)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ದೃಷ್ಟಿ ನಗುವಿರುವ ಸೂರ್ಯ

ದೃಷ್ಟಿ ನಗುವಿರುವ ಸೂರ್ಯ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ, ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳ ಸ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ: ಅವನನ್ನು ನೋಡುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಭಾವನೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಹಾಗೂ ಜೀವಿಸಬೇಕು.

ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಗಂಭೀರರಾದ ಜನರ ಸಹವಾಸದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ, ಅವರು ಬಹಳ ಬೇಸರ ತರಿಸುವಂತಹ ಜನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ವಾತಾವರಣ ಗಂಭೀರವಾದ ಕೊಡಲೆ, ಏನೋ ಒಂದು ತಪ್ಪಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಸ್ತಿತ್ವ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆದಾಯಕ ಪ್ರಭಾವವಿರುತ್ತದೆ, ತನ್ನನ್ನು ಮರು-ದೃಢಿಕರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಒಂದು ಹಳೆಯ ರೂಢಿ ಇರುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ನಾವು ಒಸ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು.

ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಷಾದ, ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಡುವಿಕೆ, ಯೋಗ್ಯರಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭಾವನೆ, ದೋಷಯುಕ್ತರಾಗಿರುವುದು - ಮತ್ತು ಒಂದು ಮುಂದಿನ ಹೆಚ್ಚೆ, ನಿಮಗೆ ಪಾಪ

ಮಾಡಿದುದರ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಓಹ್! ನನಗೆ ಇದೆಲ್ಲ ಹಳೆಯ ಯುಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಹಾಗೆ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ, ಆ ಯುಗ ಅಂಥಕಾರದ್ದಾಗಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಪಟ್ಟಣಿದು ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು, ಅಂಟಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ತಾಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹದು. ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರತಿಬಂಧಗಳು ಮತ್ತು ಜೀವನವನ್ನು ಎರಡು ತುಂಡು ಮಾಡುವ ಈ ರೂಢಿ – ಚಿಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳು ಹಾಗೂ ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯಗಳು, ಪವಿತ್ರವಾದಪುಗಳು ಮತ್ತು ಶೃಂದಾಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವಂತಹವು ... ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಜನರು: “ಏನು! ಇಂತಹ ಚಿಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು, ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದಪುಗಳನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನಾಗಿ ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ?” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಆದಾಗ್ಯ ಈ ಅನುಭವವನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮೂರ್ಕರೂಪದಾಗುತ್ತದೆ. ನೈಜವಾಗುತ್ತದೆ. ಭೌತಿಕವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ; ದ್ಯುಮಿ ಪ್ರಭುವಿರುವ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳೇವೆ, ಅವನಿಲ್ಲದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಿಬೇ ಎಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ದ್ಯುಮಿ ಪ್ರಭು ಅಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಯಾವುದನ್ನೂ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಅವನಿಗೆ ಮೋಜನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವನು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಲೀಲೆ ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅವನೊಡನೆ ಲೀಲೆ ನಡೆಸುವುದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಜನರು ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನು ಲೀಲೆ ನಡೆಸುವುದನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಎಷ್ಟೊಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಲೀಲೆ ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ! ಚಿಕ್ಕ ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಪ್ರತಿಯೊಂದರೊಂದಿಗೂ: ನಿಮಗೆ ಮೋಜಿನ ಮೇಲೆ ಇಡಲು ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿವೆಯೆ? ನೀವು ಯೋಜಿಸಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ, ಆಟವಾಡೋಣ: ಒಂದನ್ನು ಇಲ್ಲಿರಿಸೋಣ, ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಇರಿಸೋಣ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಇರಿಸೋಣ. ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಮತ್ತೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ... ಅದೆಂತಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಆಟ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟೊಂದು ಮೋಜಿನದು!

ಹಾಗಾಗಿ ಅದನ್ನು ಒಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ, ದ್ಯುಮಿ ಪ್ರಭುವಿನೊಂದಿಗೆ ಹೇಗೆ ನಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸೋಣ.

(CWM, 10/156)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

ವಕ್ಷೇಕ ಪರಿಹಾರ

ಇರುವ ಮಾರ್ಗ ಒಂದೇ, ಅಹಂಕಾರ ಅಳಿದು ಹೋಗಬೇಕು, ಅಷ್ಟೇ ಇದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದೇ ಅದು. “ನಾನು ಎಂಬುದರ ಸಾಫ್ತನದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಏನೂ ಇರದಂತಾದಾಗ: ಅದು ಒಟ್ಟನ್ನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ (ಭವ್ಯವಾದ, ಮೃದುವಾದ, ಸುಕ್ಷಮಗಳಿಲ್ಲದ ಏನೋ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿರುವ ಸಂಜ್ಞೆ) ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರೇಕಪಡಿಸಲಾಗದ್ದು, ಆದರೆ “ದೃವೀ ಪ್ರಭು ನೀನು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ ಹಾಗೆ, ನೀನು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ ಹಾಗೆ” ಎನ್ನುವ ಹಿಂದಿರುವುದನ್ನು ಸಂಪೇದನೆಯಿರುತ್ತದೆ. (ಶಬ್ದಗಳು ಅದನ್ನು ಹೇಳಲು ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕಪುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.) ನಿಜವಾಗಿ ಮೂರ್ಕರೂಪದ ಸಂಪೇದನೆ ಪಡೆಯಲು ಇದು (ಈ ದೇಹ) ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಕೇವಲ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ – ಅಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ‘ತತ್ತ’ ಇದೆ. ಆ ‘ತತ್ತ’ ಈ ರೀತಿ (ಒತ್ತಿಡವನ್ನುಂಟಿ ಮಾಡು ಸಂಜ್ಞೆ) ಮಾಡುತ್ತದೆ. ‘ತತ್ತ’ ದ ಬಗೆಗಿನ ಈ ಭಾವನೆ, ಈ ಪ್ರಜಾಪೂರ್ಣ ದೃವೀ ವೈಶಾಲ್ಯ (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಶೋಳಗಳನ್ನು ಚಾಚುತ್ತಾರೆ). ಕೊನೆಗೆ ನೀವೆದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಿ (‘ನೋಡುವುದು’ ಪ್ರತೀಕಗಳಿರುವ ದರ್ಶನವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಒಂದು ದರ್ಶನ ... ಯಾವುದರೊಂದಿಗೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಲ್ಲಿ! ಆದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಮೂರ್ಕರೂಪದ್ದು, ಪ್ರತೀಕಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮೂರ್ಕರೂಪದ್ದು) ಈ ವಿಶಾಲವಾದ ದೃವೀ ಶಕ್ತಿಯ ದರ್ಶನ, ಈ ವಿಶಾಲವಾದ ದೃವೀ ಕಂಪನ ಒತ್ತಾಯ ನೀಡುತ್ತೇ ಇರುತ್ತದೆ. ... ಮತ್ತು ಆಗ ಅದರಡೆ ಹುಳಿವಿನಂತೆ ವಿಲಿವಿಲಿ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿರುವ ಜಗತ್ತು ಮತ್ತು ತೆರೆದಿರಿಸುವ ಆ ವಿಷಯಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ತೆರೆದುಕೊಂಡಾಗ ಅದು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪಸರಿಸುತ್ತದೆ.

ಇದು ನಿಜವಾಗಿ ಸ್ವಾರ್ಥಕರವಾದದ್ದು.

ಪರಿಹಾರ ಕೇವಲ ಇದೊಂದೇ, ಬೇರೆ ಇನ್ನಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಉಳಿದದ್ದೆಲ್ಲ ಅಭಿಪ್ರೇಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು, ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಾಗಿದೆ .. ಅದಿನೂಲ್ಲ ಅತಿಮಾನವ ಮಟ್ಟದ್ದು, ಅತಿಮಾನಸದ್ದಲ್ಲ. ಅದು ಉಜ್ಜವರ ಮನುಕುಲ, ತನ್ನ ಇಡೀ ಮನುಕುಲವನ್ನು ಮೇಲ್ಮೆಚೆಗೆ ಎಳೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅದು .. ಯಾವ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೂ ಬರುವಂತಹದಲ್ಲ.

ಮೇಲಕ್ಕೆರಿ ಹೋಗಲು ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ, ಆ ರೀತಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರಲು ಅರಸುತ್ತಿರುವ, ಆದರೆ ತನ್ನನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇ ಇರುವ ಈ ಇಡೀ ಮನುಕುಲದ

ಚಿತ್ರ ಸ್ವರ್ಪವಾಗಿದೆ. ಅದಾಗಕೂಡದು. ಅದು ತನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕು. ಆಗ ದ್ಯುಮೀ ವಿಷಯ ಬಂದು ಅದರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರಲು ಶಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಡೀ ರಹಸ್ಯ ಅಲ್ಲಿದೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮನುಕುಲದ ಈ ಎಲ್ಲ ಬದಿ ಬಲವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವಗಳನ್ನು (ಹಣೆ ಇರುವ ಎತ್ತರದ ಸ್ಥಾನದವರೆಗೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುವ ಸಂಜ್ಞೆ) ಎಳೆದೊಯ್ಯತ್ತದೆ, ಅದು ಸಾರ್ಥಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಕೃಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಅದಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಮುಗಿಸಿಬಿಡಬೇಕು, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಮನುಕುಲದಲ್ಲಿರುವ ಏನೋ ಒಂದು ಅಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಅದೊಂದೇ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಸ್ವ-ಇಲ್ಲವಾಗಿಸುವಿಕೆಯ ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಲು ತಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನು ತರೆದಿರಿಸುತ್ತಾರೆ.) ಮತ್ತು ನಂತರ ಮನವ್ಯೇ ಮಾಯವಾಗುವವರೆಗೆ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತನಗೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ನಿಜವಾಗಿ ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಕರಿಣವಾದ ವಿಷಯ: ಮಾಯವಾಗುವುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು.

(ಮೌನ)

ಸರಿ, ನನ್ನ ಮನು, (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ನಗುತ್ತಾರೆ) ನಾವಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪುತ್ತೇವೆ.
(CWM, 11/215-16)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ವೀರೋಚಿತರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಸಮಯ

ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲದಿಂದ ಮನುಕುಲ ಈ ಸಮಯಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದುನೋಡುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಅದು ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕರಿಣವಾಗಿದೆ. ಪೃಥಿವೀಯ ಮೇಲೆ ನಾವು ಸರಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಂತಿ ಪಡೆಯಲು, ಸಂತೋಷದಿಂದಿರಲು ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಿನದು ಅದಕ್ಕಾಗಿರುವ ಸಮಯವಲ್ಲ. ಹೊಸ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಮಾರ್ಗ ತಯಾರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವಿಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು ಹೇಳಲು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಬರಲು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದದ್ದನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಿರಿ, ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಪ್ಪನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಿರಿ, ನನ್ನ ಸಹಾಯ ನಿಮೋಂದಿಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿಷ್ಣಾಪಟ್ಟದಿಂದ ಕೈಕೊಂಡ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಗರಿಷ್ಠಮಟ್ಟದ ಸಹಾಯವಿರುತ್ತದೆ.

ಅದು ವೀರೋಚಿತರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಸಮಯ. ವೀರೋಚಿತತೆ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯದಲ್ಲ: ಅದು ಇಡಿಯಾಗಿ ಏಕಗೊಂಡಿರುವುದಾಗಿದೆ – ಪೂರ್ತಿನಿಷ್ಠಾಪಟ್ಟದಿಂದ ವೀರೋಚಿತರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಕೊಂಡವರೊಂದಿಗೆ ದೃವೀ ಸಹಾಯ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ, ಎಂದರೆ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಇರುವಿರಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ನೀವು ಆಯ್ದುಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ, ಅದು ಈಗ ನಿಮ್ಮ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. – ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ನೀವೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿರುವಿರಿ. ಸರಿ, ನೀವು ಆ ಕಾರ್ಯದ ಉಜ್ಜ್ವಲುಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಮೇಲೇರಿ ಹೋಗಬೇಕು. ನೀವು ಹೋರಾಡಬೇಕು, ಎಲ್ಲ ದೊರ್ಚಲ್ಯಾಗಳ ಮೇಲೆ, ಮಿತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೆ “ನಿನ್ನ ಕಾಲ ಮುಗಿದು ಹೋಗಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಅಹಂಕಾರವಿಲ್ಲದ ಮನುಕುಲ ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅದರ ಅಹಂಕಾರದ ಸಾಫನದಲ್ಲಿ ದೃವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇರಬೇಕು. ನಮಗೆ ದೃವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅದು ಮನುಕುಲ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ, ಅತಿಮಾನಸ ಸತ್ತೆ ಜನ್ಮ ತಾಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಬಂಧನಕ್ಕೂಳಿಗಾಗಿ ನಾನಿಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನೀವು ನಂಬಿದರೆ ಅದು ಸತ್ಯವಾದದ್ದಲ್ಲ. ನಾನು ಬಂಧನಕ್ಕೂಳಿ-ಗಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪರಿವರ್ತನೆಗಾಗಿ ಮೊದಲ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲೆಂದು ನನಗೆ ಈ ದೇಹವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಂದು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಸರಿ, ನಾನದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ನನಗಾಗಿ ಯಾರಾಡರೂ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ನಾನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಸಂತೋಷಕರ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಸ್ವ-ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಅದರ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಂದಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಲಾಭ ಪಡೆಯಲಂತಾಗುವುದು. ನಾನು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ: ನಿಮ್ಮ ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೆ ಕಿವಿಗೊಡಬೇಡಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠಾಪಟ್ಟದಿಂದ ಹೇಳುವ ‘ಹೌದು’ ಇದ್ದರೆ, ನೀವು ನನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶೈಪ್ಪಿ ತಂದುಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ನನಗೆ ಶಬ್ದಗಳ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ನಿಷ್ಠಾಪಟ್ಟದಿಂದ ಇರುವ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ.

(CWM, 11/307-08)

– ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಆಂತರಿಕ ಪ್ರತಿರೋಧ ಅನಾಹತವನ್ನು ತರುತ್ತದೆ

ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವ ಹೇಗೆ ಎಂದರೆ ವಿಜಯ ದೊರಕುವಂತಿದೆ ಎಂದಿರುವಾಗ ತನ್ನದೇ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಸೋಲಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ನಾನು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವು ನಂಬಲಸಾಧ್ಯವಾಗಿವೆ.

ಮಾನವರ ಹೆಡ್ಡತನದ ಆಳ ನಂಬಲಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದ ದೃವೀಶಕ್ತಿ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ (ಅಡತಜೆಸೋಳಗಾಗದ ಅವರೋಹಣವಾಗುತ್ತಿರುವುದರ ಸಂಜ್ಞೆ) ಅವಚೇತನದ ಆಳಾತಿ ಆಳದಲ್ಲಿ ಸಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಚೇತನದಲ್ಲಿ ನಂಬಲಸಾಧ್ಯವಾದ ವಿಷಯಗಳಿವೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ನಾನು ಹಲವಾರು ರಾತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತು ದೃವೀಶಕ್ತಿ ಆಚ್ಚಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಕೆಳಗಿಳಿಯುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಆಗ ಮಾನವ ಅವಚೇತನ ಕೂಗಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ: “ಓಹ್, ಈಗಲೂ ಬೇಡ, ಇಪ್ಪು ಬೇಗ ಬೇಡ” ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಮನುಷ್ಯ ಹೋರಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸ್ವಭಾವಿಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿರೋಧ ಅನಾಹತಗಳನ್ನು ತರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಆಗ ಮನುಷ್ಯ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: “ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಕ್ರಿಯೆ ಎಪ್ಪು ಉಪಕಾರಿಯಾಗಿದೆ, ಅದು ಅನಾಹತಗಳನ್ನು ತರುತ್ತದೆ.” ನಂಬಲಸಾಧ್ಯವಾದ ಹೆಡ್ಡತನ. ಮನುಷ್ಯ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು.

(CWM, 11/310)

– ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ದೃವೀಶಕ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಏಕತೆಯಿಂದಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಉಪಾಯವಿದೆ

ಪೃಥ್ವಿಯ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಂಕ್ರಮಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಶಾಶ್ವತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ, ಆದರೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಮಾನವ ಜೀವನಾವಧಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಅದು ದೀರ್ಘವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಭೌತಿಕವ್ಯ ಹೊಸ ಪ್ರಕಟನೆಗೆ ತನ್ನನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಮಾನವ ದೇಹ ಸಾಕಷ್ಟು ನಮ್ಮವಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿರೋಧ ಒಷ್ಟುತ್ತದೆ; ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ಅರ್ಥವಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತತೆಗಳ ಹಾಗೂ ರೋಗಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆನ್ನುತ್ತದೆ, ವೈದ್ಯಕೀಯ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ.

ದ್ಯೇವೀ ಶಕ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಏಕತೆಯಲ್ಲಿರುವದರಲ್ಲಿ ಉಪಾಯವಿದೆ, ಆ ಶಕ್ತಿಗಳು ಕಾರ್ಯನಿರತವಾಗಿವೆ, ಆ ಏಕತೆಯೊಂದಿಗೆ ಮೊತ್ತ ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಗಳಿರುವ ಗ್ರಹಣಶಕ್ತಿ ಇದ್ದಾಗ ಅದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸುಲಭವಾದದ್ದನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

(CWM, 16/423)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಅಶ್ವಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಉಪಾಯ

ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಭಗವಂತ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಅನುಭವ ನಿಮಗಾದರೆ, ಆಗ ಅಲುಗಾಡದ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ: “ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ವಾದವಿವಾದಗಳಿಗೆ ಮೌಲ್ಯವಿಲ್ಲ; ಭಗವಂತನೊಡನೆ ಇರುವುದು, ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಜ್ಞ ಹೊಂದಿರುವುದು ಇವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ದಿವ್ಯಾನಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಮೀರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸೃಷ್ಟಿ, ಜೀವನ, ಸಂತೋಷ, ಯಶಸ್ವಿ ಹಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಮೀರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಬರಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ) ‘ತತ್’! ನಂತರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸರಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಆ ವಿಷಯದ ಕೊನೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ದೂಡುತ್ತಿತ್ತು, ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿರುವ ಅಶ್ವಂತ ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ದ್ಯೇವೀ ಶಕ್ತಿಯ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ತರುತ್ತಿತ್ತು – ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅದು ಕೊನೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗಬಹುದು.

ಒಂದೇ ಮಾರ್ಚ್ ವಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ನಗುತ್ತಾರೆ) ಅದು ಮೋಜಿನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ: ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು “ಸ್ಥಿರತೆಯಿಂದ ಇರಬೇಕು” ಇರುವ ಮಾರ್ಚ್ ಅದೊಂದೇ.

ನೀವು ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಮೆಲ್ಲನೆ ತಟ್ಟುತ್ತಾರೆ). “ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬನ್ನಿರಿ.”

... ಅಹಾ! ನನ್ನ ಮಗು, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲ, ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇದ್ದ ಕೂಡಲೇ “ನಮಗೆ ದ್ಯೇವೀ ಜೀವನ ಬೇಕಾಗಿದೆ” ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ – ಆದಾಗ್ಯಾ ನಮಗೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಭಯವಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಭಯ ಹೊರಟುಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಮತ್ತು ನಾವು ನಿಷ್ಪಟಿರಾದಾಗ, ಎಲ್ಲವೂ ನಿಜವಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದು.

“ನಮಗೆ ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಈ ಜೀವನ ಬೇಡ” ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತು (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ನಗುತ್ತಾರೆ) ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಏನೋ ಒಂದಿರುತ್ತದೆ! ಅದು ಎಷ್ಟೂಂದು ಹಾಸ್ಯಸ್ವದವಾದದ್ದು. ನಾವು ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ, ಜಗತ್ತಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಈ ಹಳೆಯ ಜಗತ್ತು ಮಾಯವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ – ನಾವು ಭಯಪಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ! ಮನಸ್ಸಿನ ಶಿರದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ದ್ಯುಮಿಂ ಮನುವಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಆಟದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ! ಅದರ ಜಿತ್ತು ಬರೆಯಬೇಕೆಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ, ಅದು ಅದ್ಭುತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಎಷ್ಟು ಹೆಡ್ಡರಾಗಿದ್ದೇವೆಂದರೆ (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಫಾನೆಗೆ ಕುಂಡುಂಡಾದಾಗ ಹೊರಡಿಸುವಂತಹ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) “ದೇವರು ತಪ್ಪ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ, ಅವನು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬಾರದು” ಎಂದು ಹೇಳುವತ್ತೆ ಬರುತ್ತೇವೆ, ನನ್ನ ಮನು ಅದು ನಗೆಬರಿಸುವ ಹಾಗಿದೆ.

(ಮೌನ)

ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಉಪಾಯ (ಎಂದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಸುಲಭವಾದ ಉಪಾಯ): “ಭಗವಂತ ನೀನು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ ಹಾಗೆ” ಎಂದು ಎಲ್ಲ ನಿಷ್ಠಾಪಟ್ಟಿದಂತಹ ಹೇಳುವುದಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಆಗ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನೀನು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ತಮ್ಮ ಶಿರವನ್ನ ಸ್ವರ್ವಿಸುತ್ತಾರೆ.)

“ಭಗವಂತ, ನೀನು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ ಹಾಗೆ.”

(CWM, 11/311–12)

– ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ನಮ್ಮತೆ ರಕ್ಷಣೋಪಾಯವಾಗಿದೆ

ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಸಿದ್ಧಿಗಳಿಗೆ ಪರಿಮಾಣ ವಿನಮ್ಮತೆ ಷರತ್ತಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ಎಷ್ಟೂಂದು ಹೂರ್ಣ ಭರವಸೆಯನ್ನಿಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ತಾನು ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಉದಾರವಾದದ್ದೆಂದು ತೋರಿಬರುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅದು ಎಂದಾದರೂ ಆದಶೀಕರಣ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರೆಕೊಂಡರೆ, ಅದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ದುರಹಂಕಾರದ್ದು, ಹೆಚ್ಚು

ಭಲವಾದಿಯಾದದ್ದು ಆಗುವುದು, ಮತ್ತು ಅದರ ಉದಾರ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗಂತೆ, ಅದರ ಶೈಷ್ಟ ಪರೋಪಕಾರಿ ಇಲ್ಲವೆ ಇತರ ಆದರ್ಶಗಳಿಗಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿನದು ಇನ್ನೂ ಏನೋ ಒಂದಿರಬಹುದು ಎಂದು ಅದು ನೋಡುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು. ಏನಮ್ಮತೆ ಮಾತ್ರ ಒಂದೇ ಉಪಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಧರ್ಮಗಳು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ರೀತಿಯ ಏನಮ್ಮತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅವರ ದೇವರು ತನ್ನ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಕಿರಿದಾಗಿರಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅವು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೆಳಗೆ ಮೋಣಕಾಲೂರಿ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ಚಿಕ್ಕವಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಈ ಬಗೆಯ ಏನಮ್ಮತೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಬಂಡಾಯವೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಜನರನ್ನ ಕಿರಿದಾಗಿರಿಸುವ ದೇವನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ-ಯನ್ನಿರಿಸಲು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಏನನ್ನೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಸದ್ಯ ನಮಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸತ್ಯವಾದದ್ದು, ಅತ್ಯಂತ ಉದಾರವಾದದ್ದು, ನಿರಾಸಕವಾದದ್ದು ಎಂದು ತೋರಿಬರುವುದರಾಚಿಗೆ ಬೇರೆ ಏನೋ ಇರಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ನನ್ನ ಪ್ರಕಾರ ಏನಮ್ಮತೆಯಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ಸತತ ದೇವೀ ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವನೆದುರು ಇರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಏನಮ್ಮತೆ ಇದೆ. ನಾನು ಹೊಡಿತ್ವೋಂದನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾದಾಗ (ನನ್ನ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಹೊಡಿತಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು) ನಾನು ಕೂಡಲೇ ತೋರಿಸುವ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ, ನೆಗೆತ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ, ‘ದೃವೀ ಪ್ರಭು ನೀನು’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ನನ್ನನ್ನು ಅವನೆದುರಿಗೆ ಜೆಲ್ಲಿಕೊಡುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಏನಮ್ಮತೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಾನು ಏನನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲ್ಲ. ‘ನಾನು’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ನನ್ನನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲಿ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಆದರೆ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ‘ನಾನು’ ಎಂದರೆ ಈ ದೇಹದ ಮೂಲಕ, ಎಂದರೆ ಅವನ ಈ ಉಪಕರಣದ ಮೂಲಕ ದೃವೀ ಪ್ರಭುವೇ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಏನಮ್ಮತೆಯಿಂದ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅದರಫ್ರ ನೀವು ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹತ್ತಿರವಾಗಿರುತ್ತಿರಿ. ಅದು ಷರತ್ತು, ಪ್ರಾರಂಭ ಬಿಂದು.

(ಅನುಯಾಯಿಯೋಂದಿಗೆ ಮಾತುಕತೆ, ಡಿಸೆಂಬರ್ 21, 1957) – ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಅದು ಬಹಳ ಸರಳವಾಗಿದೆ: “ಏನಮ್ಮರಾಗಿರಿ” ಎಂದು ನೀವು ಜನರಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವರು ಕೂಡಲೇ “ಇತರರತ್ತ ಏನಮ್ಮರಾಗಿರುವುದು” ಎಂದು

ಯೋಜಿಸುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಆ ಬಗೆಯ ವಿನಮ್ಯತೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ನಿಜವಾದ ವಿನಮ್ಯತೆ ಭಗವಂತನತ್ತ ಇರಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅದರ ನಿಖಿಲವಾದ, ವಿಜಿತವಾದ ಜೀವಂತ ಅರ್ಥ ಏನೆಂದರೆ ಭಗವಂತನಿಲ್ಲದ ನೀವು ಏನೇನೂ ಅಲ್ಲ, ಏನನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾರಿ, ಏನನ್ನೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರಿ ಮತ್ತು ನೀವು ಅಸಾಧಾರಣ ಬುದ್ಧಿಮುತ್ತೆಯಳ್ಳವರು, ಕ್ಷಮತೆಯಳ್ಳವರು ಆಗಿದ್ದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಅದು ದೈವಿ ಪ್ರಜ್ಞಗೆ ಹೋಲಿಸಿದಾಗ ಏನೂ ಅಲ್ಲ - ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಸತತ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ ಆಗ ಮನುಷ್ಯ ಗ್ರಹಣ ಶಕ್ತಿಯ ನಿಜವಾದ ಮನೋಭಾವ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಭಗವಂತನ ವಿರುದ್ಧ, ಏನಮ್ಯ ಗ್ರಹಣ ಶಕ್ತಿ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ವೈಯಿಕ ನಟನೆಯನ್ನು ಮುಂದಿರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. (ಅನುಯಾಯಿಯೋಂದಿಗೆ ಮಾತುಕತೆ, ಸಷ್ಟಂಬರ 13, 1967) - ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದ ಹಾಗೆ ನಾವು ಜಟಿಲತೆಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದಿದ್ದೇವೆ, ಆದರೆ ಅದೆಲ್ಲವೂ ಸರಳವಾಗಿ, ನೇರವಾಗಿ ತೆರೆದುಕೊಂಡು ದಾರಿ ತೋರಿಸುವಂತಹ ಸ್ಥಳ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. - ಇದು ನನ್ನ ಅನುಭವದ ವಾಸ್ತವ ಸಂಗತಿ. ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಅರಸುತ್ತ, ಕಾರ್ಯಮಾಡುತ್ತ, ವೃತ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುವರಿಯುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ; ಆಗ ಆಂತರಿಕ ಮನೋಭಾವದಲ್ಲಿರುವ ಏನೋ ಒಂದು ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ, ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸರಳವಾಗಿ ಅದು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಇಂತಹ ಅನುಭವ ನನಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ ಆಗಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ಅದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಅವರು ಒತ್ತುಕೊಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ: “ಸರಳರಾಗಿರಿ, ನಿಮಗನಿಸಿದ್ದನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ಹೇಳಿರಿ, ಒತ್ತಾಯಮೂರ್ಚಕವಾಗಿ ಸರಳರಾಗಿರಿ.” ಇವು ಕೇವಲ ಶಬ್ದಗಳು, ಆದರೆ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅವರು ಅದನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ ಅದು ಬೆಳಕಿನ ಮಾರ್ಗವೇಂದು ತೆರೆದುಕೊಂಡ ಹಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಹಳ ಸರಳ ರೀತಿಯದಾಗಿತ್ತು: “ಕೇವಲ ಒಂದರ ನಂತರ ಒಂದರಂತೆ ಹೆಚ್ಚೆ ಇರಿಸುತ್ತ ಹೋಗಿರಿ, ನಾವು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಅದಷ್ಟೇ!” - ಅದು ಹಾಗಿರುವಂತೆ ನನಗೆ ತೋರಿಬಂದಿತು.

ಅದು ಕುಶಾಹಲಕರವಾದದ್ದು. ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಜಟಿಲತೆಗಳು ಅಲ್ಲಿರುವಂತೆ ತೋರಿಬಂದವು (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ತಮ್ಮ ಕರ್ಮೋಲಗಳನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ) ಬಹಳ ಜಟಿಲವಾದವುಗಳು ಮತ್ತು ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕರಿಂಬಾದವುಗಳು ಆಗಿದ್ದವು. ಮತ್ತು ಆಗ ಅವರು ‘ಸರಳರಾಗಿರಿ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು – ಎಂತಹ ವಿಚಿತ್ರ – ಅದು ಅವರ ಕಣ್ಣಗಳಿಂದ ಬಂದ ಪ್ರಕಾಶದ ಹಾಗಿತ್ತು, ಮನುಷ್ಯ ಒಮ್ಮೆಗೆ ಪ್ರಕಾಶವಿರುವ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮೆ ಬಂದಂತಾಗಿತ್ತು..

ಅದು ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮುಖುಗಿ ಹೋಗಿರುವ ತೋಟದ ಹಾಗಿದ್ದುದರ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟತು.

ಸರಳವಾದ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಒತ್ತು ಕೊಡುವಿಕೆ: ನೀವು ನೋಡಿದ್ದನ್ನು, ಇಲ್ಲವೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ಹೇಳಿರಿ – ಸರಳತೆಯಿರಲಿ. – ಅದು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೂಡಿದ ತೋಟವಿರುವ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಿತು.

ಸರಳರಾಗಿರಿ, ಸರಳರಾಗಿರಿ.

ಜಟಿಲತೆಗಳಿವೆ, (ಅದೇ ಸಂಜ್ಞೆ), ಅದು ಕರಿಂಬಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಜಟಿಲವಾಗಿದೆ – ಮತ್ತು ನಂತರ ದಾಖಲೆಗೊಂದು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ: ಸರಳರಾಗಿರಿ.

ಮಾನಸಿಕ ಉದ್ದೇಶ ಅಥ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯೇನೋ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅದು ಇಲ್ಲಿ ಕರ್ಮೋಲಗಳ ಬಳಿ ಇರುವ ಏನೋ ಒಂದು.

(ಮೌನ)

ನಾನು ಅದೇ ಬಗೆಯ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ನಿಮಗಿದು ತಿಳಿದಿರಲಿ, ಆದಾಗ್ಯಾ ಅದು ಇನ್ನೊಂದು ಹಂತದ ಮೇಲಿದೆ. ನೋಡಬೇಕಾದ ಜನರಿರುವ ಭಯವಿಸಿಕ್ಕೊಳಿಸುವ ಸಂಚಯವಿದೆ, ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಿವೆ, ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿವೆ – ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಇದೆ. ಸಂಗ್ರಹ ಎಷ್ಟೊಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದೆ, ಒತ್ತಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದೆ! ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಒತ್ತಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡದ್ದು, ಸಾಧಾರಣ ದೇಹಕ್ಕೆ, ಅದರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಒತ್ತಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡದ್ದು – ಅದು

ಗಂಟಿಗಳ ಕಾಲ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯಾ ಅದೆಲ್ಲದರ ಹಿಂದೆ ಸತತವಿರುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ “ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ನಿಶ್ಚಲತೆ” ಇದೆ, ಎಂದರೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ನಿಶ್ಚಲತೆಯಿಂದಿರುವ ಭಾವನೆ ಹೊಂದಿದೆ, ಉತ್ತರಾಂತಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಗತಿ ಇವುಗಳ ಪ್ರಪಾಹದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ನಿಶ್ಚಲತೆ ... ನಾನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಬೇಕಾದರೆ (ನಾನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲವನೂ) ಸರಿ, ಅದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ, ವಿಷಯಗಳು ಅಡಚಣೆ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ, ಅದು ನೋವನ್ನಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಅದೇ: ಸರಳವಾಗಿರು.

ಈ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ, ನಾನು ವಾಯುವಿಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ದಿನದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮತ್ತು ನಾನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಕಾರ್ಯ ಇವೆಲ್ಲ ಎಷ್ಟೂಂದು ದಿಗಿಲು ಹಟ್ಟಿಸುವ ಹಾಗಿದ್ದವೆಂದರೆ ಅದೆಲ್ಲ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೇನೋ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬಂದಿತು. ಮತ್ತು ಆದಾಗ್ಯಾ ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಸ್ಥಿರಗೊಂಡ ಆಂತರಿಕ ನಿಲುವು ನನ್ನೊಳಗಿದ್ದಿತು. ರೂಪಕೊಡುವ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯೆಯ ಚಲನೆಯನ್ನು ನಾನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ, ಅದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕುಣಿಯುತ್ತಿರುವ ಹಾಗಾಗುವುದು, (ಅಲ್ಲಿ ೧೦ಂದು ಬಗೆಯ ಮಿಷಿ ಇರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಸಾಧಾರಣ ಸಂಗೀತವಿರುತ್ತದೆ) ಜೀವಕೋಶಗಳು ದೃವೀ ಸಾನ್ವಿಧ್ಯವಿರುವುದರಿಂದ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಬಾಹ್ಯ ಜಗತ್ತು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಹಾಗೂ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ಸರಿ ಈ ಸಂತೋಷ ನಿಖಿರವಾಗಿ ಮಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ನಾನು ಕೆಳಗೆ ಹುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ನಿಶ್ಚಲತೆಯಿಂದ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟೇನೇ – ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾದಾಗ ಅದು ಅದ್ದುತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಸಹಜವಾಗಿ, ಬಾಹ್ಯದಿಂದ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಸೂಚನೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ: ಅವು ಅಸಹಾಯಕತೆ, ಇಳಿವಯಸ್ಸು, ಸವಕಲು-ಹರಕಲು, ಕುಗುತ್ತಿರುವ ಸಾಮಧ್ಯ ಇಂತಹದೆಲ್ಲದರ ಸೂಚನೆಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ – ಅವು ಮನುಷ್ಯ ನಿರ್ಮಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಿಥ್ಯೆಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿರುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರತೆ ಅರ್ಥಗತ್ಯದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸರಿ, ನನಗೂ ಕೂಡ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಉತ್ತರ ಯಾವಾಗಲೂ ಅದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ: ಬಹಳ ಸರಳವಾಗಿರು.

ಅವರು ಅದನ್ನು ಯಾವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ: ಕಾರ್ಯಕರ್ಮರನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಪಡಿಸಿ ಶಿಸ್ತಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವ, ಆದೇಶ ಮಾಡುವ, ಸಂಘಟಿಸುವ ತೀರ್ಪಿನ ಯೋಜನೆಗೆ ಪ್ರವೇಶ ನಿರಾಕರಿಸಬೇಕು. ಅವರು ಸರಳವಾಗಿರುವುದೆಂದು ಕರೆಯುವುದು ಸಂಶೋಷಕರ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಣೆ; ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ, ಅಭಿವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ, ಚಲನೆಯಲ್ಲಿ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸರಳರಾಗಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಸಂಶೋಷಕರ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಣೆ. ಅವರು ದೈವಿಕವಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದನ್ನು ಉತ್ತರಂತಿಯಲ್ಲಿ ಮರುಶೋಧನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತ ಹಾಗೂ ಸಂಶೋಷಕರ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿತ್ತು. ನಾವು ಅದರ ಮರುಶೋಧನೆ ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಅವರು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಸರಳವಾಗಿರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಅವರು ಹಲವಾರು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಇಲ್ಲಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಅವರ ಸರಳತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಮಯ ಸಂಶೋಷವಿತ್ತು.

ಸಂಶೋಷಕರ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಣೆ.

ಸಂಘಟನೆ ಮಾಡುವ ಮನಸ್ಸು ಭಯಾನಕವಾದದ್ದು. ಅದು ಭಯಾನಕ. ತಾನಿಲ್ಲದೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅದು ನಮಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ; ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಕರಿಣವಾದದ್ದು. ನಿಜವಾಗಿ ಅದು ಇಡೀ ಮನುಕುಲಕ್ಕೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿದೆ. ಸಂಘಟನೆಯ ಈ ಮಾನಸಿಕ ಸಾಮಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಏನನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮನುಕುಲದ ಗಣ್ಯರ ಇಡೀ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

ಅರಳುವ ಗುಲಾಬಿ ಹೂವಿನ ಸಂಶೋಷವನ್ನು ನಾವು ಹೊಂದಲೆಂದು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಸರಳರಾಗಿರಿ. ಮತ್ತು ನಾನದನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, ನೋಡಿದಾಗ ಅದು ಬಂಗಾರ ವರ್ಣದ ಪ್ರಕಾಶವಿರುವ ಚಿಕ್ಕ ಹೊಳೆ ಇಡ್ಡ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದ ಹೋಟದ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ – ಎಲ್ಲವೂ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಸರಳವಾಗಿರಿ.

ನನ್ನ ಮಗು ಹಾಗೆ ನೋಡಬೇಕು.

ಕಳೆದ ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳಿಂದ ನಾನು ಇದನ್ನು ನಿನಗಾಗಿ ಸತತ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ದಿನ ಬೇಳಿಗೆ ಅದು ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದಿತು, ಏಕೆಂದರೆ

ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯದ ಸಂಚಯ ಎಷ್ಟೂಂದು ದಿಗ್ಭೇಸುಳಿಸುವಪ್ಪು ಆಗಿದೆಯೆಂದರೆ ನನಗಿರುವ ಸಮಯಕ್ಕಿಂತ ಹತ್ತು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಹಾಗಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ಸದ್ಯೋಚಿತ (up to date) ವಾದದ್ದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಹಾಗಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಚಿಂತಿತಳಾಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ವಾಯುವಿಹಾರ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಇವುಗಳನ್ನು ನಡುವೆ ನಿಲ್ಲಿಸಲೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯೊಂದು ಅಲ್ಲಿತ್ತು, ನಾನು ಅದನ್ನು ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಪ್ರತಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. – ಅದು ಮೂಲಿಕತನದ ಕಾರ್ಯ ಎಂದು ನನ್ನ ಅರಿವಿಗೆ ಬರುವವರೆಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅದು ಅದೇ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು, ಅವರು ನನಗಾಗಿ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡೆ. – ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವೂ ಸೋಗಸಾದದ್ದಾಯಿತು.

ಸಾರಭೋತವಾಗಿ ನಾವು ಬಹಳಷ್ಟು ಉದ್ದಿಗ್ನಿತೆ (tension) ಯೋಂದಿಗೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ, ಅಲ್ಲವೇ?

ಅದರಲ್ಲಿದೆ ನನ್ನ ಮಗು, ಈ ವಾರಕ್ಕಾಗಿರುವ ಸಂದೇಶ.

ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಏನು ಮಾಡಬಹುದು? ಓಹ್! ಅದು ಬರುವುದು. ಆದರೆ ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಉದ್ದೇಗೆದಿಂದಿರುತ್ತೇವೆ. ಆ ಪ್ರಶಂಸನೀಯ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಾವು ನಿಯಂತ್ರಣಾಕೊಳ್ಳಬಾಗಿರುವವರೆಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದೆಂದರೆ ತಮಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಅಪ್ರಜ್ಞಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಹಳೆಯ ವಿಚಾರಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, “ಕಾಳಜಿಯಿಂದಿರಿ, ತಮಸ್ಸಿದೆ, ನೀವು ತೂಕಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ – ಅದು ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟಿದಾದದ್ದು.” ಎಂದು ಹೇಳುವ ಅಧ್ಭುತ ಆಚಾರ ವ್ಯವಹಾರ ವಿಮರ್ಶಕ (censor)ನ ಶೇಷ(residue) ರೂಪದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅದು ಹುಟ್ಟುತ್ತನದ್ದು, ಏಕೆಂದರೆ ತಮಸ್ಸು ಸಂತೋಷಕರವೂ ಅಲ್ಲ, ಪ್ರಕಾಶವೂ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರಳತೆ ಕೂಡಲೇ ಸಂತೋಷ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಾಶ ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ.

(ಅನುಯಾಯಿಯೋಂದಿಗೆ ಮಾತುಕತೆ, ಸಷ್ಟುಂಬರ 16, 1961) – ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಅಹಂಕಾರ ದೈವ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ತಡೆಯನ್ನಂಬಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ

ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇದ್ದ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ನನ್ನ ಸಹಾಯವಿರುತ್ತದೆ – ಜನರು ಸಹಾಯ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವರ ಅಹಂಕಾರ ತಡೆ ಒಡ್ಡುತ್ತದೆ. V (ಪ್ರಿ) ಎಂಬವನು ಅಹಂಕಾರ ಮತ್ತು ಚೈತ್ಯಸತ್ಯ ಇವುಗಳ ನಡುವಿರುವ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದಾನೆಯೆ? ಅಹಂಕಾರ ಅಡೆತಡೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮನುಕುಲಕ್ಕೆ ಆಕಾರ ನೀಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಹಂಕಾರ ಅವಶ್ಯವಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಈಗ ನಾವು ಅತಿಮಾನಸ ಕುಲಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗ ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅಹಂಕಾರದ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿದು ಹೋಗಿದೆ, ಅದು ಈಗ ಮಾಯವಾಗಬೇಕು. ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾದ ಚೈತ್ಯಸತ್ಯ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದು ಮುಂದಿನ ಜೀವಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕು, ಹಾಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಚೈತ್ಯದ ಸುತ್ತ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಸತ್ಯ ಒಟ್ಟುಗೂಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅತಿಮಾನಸ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಸಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವವರು ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಬೇಕು ಮತ್ತು ಚೈತ್ಯಸತ್ಯಯ ಸುತ್ತ ಏಕಾಗ್ರಗೊಳಿಸಬೇಕು.

(ಅನುಯಾಯಿಯೋಂದಿಗೆ ಮಾತುಕತೆ, ಸಫ್ರಂಬರ 16, 1961) – ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಮಗುವಿನ ಹಾಗೆ ಸರಳನಾದಾಗ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದು ಹೋಗುವುದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೋ. ಆದರೆ ನೀನು ಭಯಪಡಬಾರದು. ಜಡ್ಣ ಬೀಳುವನೆಂದಾಗಲಿ, ದುರ್ಬಲ ಮನಸ್ಸಿನವನಾಗುವೆ ಎಂದಾಗಲಿ, .. ಮೃತ್ಯು ಹೊಂದುವನೆಂದಾಗಲಿ ಭಯಪಡಬಾರದು. ನೀನು ಹೀಗಿರಬೇಕು (ಸಮುದ್ರದ ಹಾಗೆ ವಿಶಾಲವಾಗಿ, ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಇರಬೇಕು.) ಮಗುಳ್ಳಗುತ್ತಿರುವ ವಿಶ್ವಾಸದ ಭಾವನೆ (ಅದು ನನಗೆ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಅದು ಈಗ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿದೆ)ಯನ್ನು ಹೊಂದಬಲ್ಲವಾದರ ... ಆದರೆ ಅದನ್ನು ದೊರಕಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಇರುವಷ್ಟು ವಿಶಾಲವಾಗಿರಬೇಕು. ನೀವು ಸೃಷ್ಟಿ ಇರುವಷ್ಟು ವಿಶಾಲವಾಗಿರುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಇಡಿಯಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸಿರುತ್ತೀರಿ. ... ಕೊನೆಗೆ ಅದು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆಗುವುದು ಇದಿಷ್ಟು (ಅದನ್ನು ಮಗು ಸದೃಶ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಬಹುದು): ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಭಗವಂತ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಹೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ.

ನಾವು ಮುಗುಳ್ಳಗಬಲ್ಲೀವಾದರೆ ಅದು ಅಷ್ಟರು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗುವುದು.

(ಅನುಯಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತುಕಡೆ, ಮೇ 17, 1972) – ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗಾಗಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ

ಯಾರಾದರೊಬ್ಬರು ಭಗವಂತನಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಕೊಟ್ಟಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಅವನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸಿದ್ದರೆ ಭಗವಂತ ಅವರ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು (ಅದನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವುದು ಹೀಗೇ?) ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಿನಗಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದು– ದೆಲ್ಲವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಿಮಿಷ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ, ನೀವು ನಿಮ್ಮ ವತ್ತಿಯಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಬಗೆ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸೆಂದು ಭಗವಂತನನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡರೆ, ಅದನ್ನೂ ಕೂಡ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು. ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಈ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದು ಭಗವಂತ ನೋಡಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.

ನೀವು ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಪರಿಮಣಾ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಬರುವ ಶಾಂತಿ.

ಎಲ್ಲ ಅಡೆತಡೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲವಾಗಿಸುವ ಸಾಮಧ್ಯವನ್ನು ಶಾಂತಿ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ.

(ಅನುಯಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತುಕಡೆ, ಜೂನ್ 18, 1972) – ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ನೀವು ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಬರುತ್ತದೆ

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಭೌತದ್ವಾದಲ್ಲಿ ಮುಖಿ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರುವ ಭಾವನೆ ಇದೆ. ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಬಗೆಯ ತೋರಿಕೆಯ ಮಗ್ನಿತೆ ಇದೆ. ನಾವು ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೂಂದು ಮಗ್ನಿವಾಗಿದ್ದಾಗ ಇಲ್ಲವೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಗ್ರಹಿಕೆ ಕೂಡ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಾಗ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಯೋಗವಿದಯೆ ಇಲ್ಲವೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿರುವುದೇ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಓಹ್! ಆದರೆ ಈಗ ಇಡೀ ಸತ್ತೆ (ದೇಹ ಅದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ) ತಿಳಿದುಕೊಂಡದ್ದು ಏನೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನೀವು

ಸಾಧ್ಯವಾದಪ್ಪ ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಅಡೆತದೆಗಳು, ವೈರುಧ್ಯಗಳು, ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕೊರತೆ, ನಿರುಪಯುಕ್ತ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್‌ಗಳು ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ನೀವು ಮುಂದೆ ಸಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಪ್ಪ ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಅದು ಒಂದು ಬಿಂದುವನ್ನು ನಂತರ ಇನ್ನೊಂದು ಬಿಂದುವನ್ನು, ತದನಂತರ ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬಿಂದುವನ್ನು ಸ್ಥಿರಸುತ್ತದೆ. ನೀವು ಭೋತದ್ವಾದ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸದೆ ಹೋದರೆ ಅದು ಬದಲಾಗುವುದು ಹೇಗೆ? ಕೇವಲ ತೋರಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡುವ ಮೇಲ್ಮೈ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಎಲ್ಲ ತಕರಾರುಗಳು, ಎಲ್ಲ ವೈರುಧ್ಯಗಳು ಬರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ಬಹಳ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅದು ನಿವಿರವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ತೋರಿಕೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಕಾವಲಿರಿಸಲಾಗಿದೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ಮೋಸಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಮತ್ತು ಅದೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟನಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯದಿಂದ ಬಂದದ್ದು, ಮೇಲ್ಮೈಯಲ್ಲಿರುವಂತಹದು ಮತ್ತು ಅದರ ಹಿಂದೆ ಕ್ರೀಕೋಳಿಲಾಗುತ್ತಿರುವುದೆಲ್ಲ ಪರಿವರ್ತನೆಯತ್ತ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಪ್ಪ ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ನೋಡುವ ಹಾಗಾಗುವುದು.

(CWM, 11/217)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಅಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವಿದೆ

ಅಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವಿದೆ: ಅದು ಪರಮೋಚ್ಚೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬಯಸಿದ್ದನ್ನು ನಾವು ಬಯಸುವುದಾಗಿದೆ. – ನಮ್ಮ ಕ್ಷುದ್ರ ಹಾಗೂ ಜಿಕ್ಕ ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಪರಿಣಾಮಗಳೇನೇ ಆಗಿರಬಹುದು.

ಹೀಗೆ (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಕೈಗಳನ್ನು ತರೆದಿರಿಸುತ್ತಾರೆ): ಭಗವಂತ ನೀನು ಬಯಸಿದ್ದನ್ನೇ ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿ ಭಗವಂತ ನಾವಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಮರುಸಾಧಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ – ಅದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಯಾವುದೇ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯಿರಿ, ಅದು ಮಹತ್ವದಲ್ಲ. ಅದು ನಾವು ಆಗಬೇಕಾದ ದೃವೀ ಪರಿಮಾಣತೆಯಾಗಿದೆ, ಅಷ್ಟೇ.

ನಾವು ದೃವೀ ಪರಿಮಾಣತೆ, ದೃವೀ ಜಾಳನ್, ದೃವೀ ಸಾಮಧ್ಯ ಇವೆಲ್ಲ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅಷ್ಟೇ. ಅದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯಿರಿ, ಅದು

ನನಗೆ ಮಹತ್ವದಲ್ಲ. ಆ ಅಭಿಪ್ರೇಯನ್ನು ನಾವು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಈ ಕೆಸರು, ಹೆಡ್ಡತನ, ಅಪ್ರಜ್ಞ, ಜುಗುಪ್ಪೆ ತರಿಸುವ ಸೋಲಿನ ಮನೋಭಾವ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅವು ನಮ್ಮನ್ನು ಜಟ್ಟಿ ಹಾಕುತ್ತವೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಜಟ್ಟಿ ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

ನಾವು ಭಯಪಡುತ್ತೇವೆ. ಅದರ (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ತಮ್ಮ ಕೈಯ ಚರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ) ಪ್ರಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಭಯಪಡುತ್ತೇವೆ, ಅದೇ ಬಹಳ ಮೌಲ್ಯವುಳ್ಳದ್ದು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿರುತ್ತೇವೆ, ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ಣರಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪರಮೋಚ್ಚ ಪ್ರಜ್ಞಯೊಂದಿಗೆ ಏಕವಾಗೋಣ, ಆಗ ನಾವು ಎಲ್ಲ ಕಾಲಕೂ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತರಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ನಿಖಿಲವಾಗಿ ಅದೇ ಅದು. ಅದನ್ನು ಹೀಗೆ ಕೂಡ ಹೇಳಬಹುದು: ನಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೀಯನ್ನು ನಾಶವಾಗುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಏಕಗೊಳಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ನಾವು ನಾಶವಾಗುವ ಭಯ ಹೊಂದಿರುತ್ತೇವೆ! ಸರಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಇದು: ಸನಾತನ ಪ್ರಜ್ಞಯೊಡನೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೀಯನ್ನು ಏಕವಾಗಿಸೋಣ ಮತ್ತು ನಾವು ಸನಾತನ ಪ್ರಜ್ಞೀಯರುವುದರ ಸಂತೋಷ ಪಡೆಯೋಣ.

(ಅನುಯಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತುಕತೆ, ಜೂಲೈ 19, 1972)

– ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ದೃವೀ ಪ್ರೇಮದ ಸಾಮಧ್ಯ

ದೃವೀ ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ, ಅದರ ದೃವೀ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ದೃವೀ ಕೃಪೆಯ ಮಧ್ಯ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಿಕೆ ಎಂದು ಸತತ ತರ್ಕಾರ್ಮೆಗೊಂಡ ಏನೋ ಒಂದಿರುತ್ತದೆ: ಅದು ಶಕ್ತಿ, ಮಾಧುರ್ಯ, ಎಲ್ಲಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಪಸರಿಸಿಕೊಂಡ ಸಾಂತ್ವನದ ಕಂಪನ ಹೀಗೆ ಏನೋ ಒಂದಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಜ್ಞಾನೋದಯ ಪಡೆದ ಪ್ರಜ್ಞೀ ಅದನ್ನು ಕೆಲವೊಂದು ಬಿಂದುಗಳತ್ತ ನಿರ್ದೇಶಿಸಬಹುದು, ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಏಕಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಮನುಷ್ಯ ಯೋಚನೆಯ ನಿಜವಾದ ಉಪಯೋಗ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬಲ್ಲನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆ: ಯೋಚನೆ ಈ ಕಂಪನವನ್ನು ಒಂದು ಸ್ಥಳದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯಲು ಒಂದು ವಾಹಿನಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದು – ಈ ಶಕ್ತಿ, ಮಾಧುರ್ಯದ ಈ ಕಂಪನ ಜಗತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ನಿಶ್ಚಲ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದೆ, ತನ್ನನ್ನು

ಸ್ವೀಕರಿಸಲೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ತರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅದು ಅವೇಯಕ್ತಿಕ ಶ್ರೀಯೆ. ಮತ್ತು ಯೋಚನೆ - ಜ್ಞಾನೋದಯ ಪಡೆದ ಯೋಚನೆ, ಶರಣಾಗತವಾಗಿರುವ ಯೋಚನೆ, ಕೇವಲ ಉಪಕರಣ ರೂಪದಲ್ಲಿದೆ ಬೇರೇನೂ ಆಗಿರದ ಯೋಚನೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದನ್ನು ಹುರಿತು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಉಚ್ಚತರ ದೈವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಚಾಲನೆಗೊಳಗಾಗುವುದರಿಂದ ಶ್ರೃಷ್ಟಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. - ಯೋಚನೆ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸಾಫಿಸಲು ಮತ್ತು ಆ ಅವೇಯಕ್ತಿಕ ದೈವೀ ಶಕ್ತಿ ಅದರ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿದ್ದ ನಿಶ್ಚಿತ ಬಿಂದುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ಅನಿಷ್ಟ ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಉಪಾಯವನ್ನು ತನ್ನೊಡನೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದುತ್ತದೆ ಎಂದು ಪರಿಷಾರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಯಾವುದೇ ವೇದನೆಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಅದರೊಡನೆ ಸಹಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಒಂದು ಅನಿಷ್ಟವನ್ನು “ನಿರುಪಯುಕ್ತ” ಮತ್ತು “ಹೆಡ್ಡತನದ್ದು” (ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಹಾಗಿದೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ) ಎಂದು ನೋಡುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ಪ್ರಗತಿ, ಉತ್ಸಾಂತಿ ಇವು ವೇದನೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು - ವೇದನೆಗೆ ಅದೇ ಕಾರಣ, ಅದರ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೂ ಹಾಡ ಅದೇ ಕಾರಣ - ಪ್ರಗತಿಯ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಉದ್ದೇಶಿತ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತರೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಹಾಗೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಶಕ್ತಾದವರಲ್ಲಿ ವೇದನೆಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಆ ಮೂರು ವಿಷಯಗಳು - ಪ್ರಗತಿಗೆ ಸಾಧನವೆಂದಾಗಿ ವೇದನೆ, ಪ್ರಗತಿ ಮತ್ತು ವೇದನೆಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ - ಸಹಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತವೆ, ಏಕಾಲಿಕ-ವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಎಂದರೆ ಅವು ಒಂದು ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಅವು ಒಂದೇ ವೇಳೆಗೆ ಇರುತ್ತವೆ. ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳಪಡಿಸುವ ಶ್ರೀಯೆ ವೇದನೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾದ ಅಭಿಪ್ರೇಯ ಮತ್ತು ತರೆದಿಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ವೇದನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರೆ, ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಉಪಾಯವನ್ನೂ ಒಳಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮ ಇಡಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ: ಪರಿವರ್ತನೆ, ಅದರ ಜೊತೆಗೆ

ಅದನ್ನು ದೊರಕಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಶ್ಯವಾದ ಶ್ರೀಯ, ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಪ್ರತಿರೋಧದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಮಿಥ್ಯೆಯ ಸಂಪೇದನೆಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಇವೆಲ್ಲ ಇರುತ್ತದೆ. ವೇದನೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಜಿತ್ಯಾಗಿರದ ಏನೋ ಒಂದು ಬರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅದು ಸಂತೋಷ, ಆರೋಗ್ಯದಿಂದ ಇರುವ ಸ್ಥಿತಿ, ವಿಶ್ವಾಸ ಹಾಗೂ ರಕ್ಖಣೆ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಗೆ ಸಮಾನ ಧರ್ಮವುಳ್ಳದ್ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಅತಿಸಂಪೇದನೆ (supersensation), ಪರಿಮಾಣ ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವಂತಹದು ಮತ್ತು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ, ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ವಿಷಯ ಅದೊಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ವಿಶೇಷಣ ಮನುಷ್ಯ “ಆನಂದದ ಒಳಗಿರುವಂತಹದು” ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದಾದನ್ನು ಬಹಳ ಅಪರಿಮಾಣವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

(CWM, 11/43)

– ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ವಾತಾಂಪತ್ರ

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೋಸೈಟಿ ಕೇಂದ್ರ, ತೋಣಿ (ಬಿ.ಕ., KC-22)

ದಿನಾಂಕ 24-01-2016 ರಂದು ಕೇಂದ್ರದ 8ನೆಯ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾಯಿತು. ಡಾ॥ ಶ್ರೀಮತಿ ಡೋಣಿಗಾವ, ಜಡಜೊ ಅವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿದರು. ಮತ್ತು (Synthesis of Yoga) “ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯ” ಒಂದು ಅಮೂಲ್ಯ ಗ್ರಂಥ. ಶ್ರೀಮಾತಾರವಿಂದರ ಯೋಗಸಾಧಕರು ಇದರ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು ದಿವ್ಯ ಜೀವನವನ್ನಾಗಿಸುವ ಸಾಧನಾ ಪಥ ಇದರಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮುಖ್ಯ ಅಭಿಥಿಗಳಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ HAL ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಶ್ರೀಮತಿ ಶೈಲ ಅವರು, “ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಯೋಗಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಶ್ರೀ ತಾಯಿಯವರ ಕೆಲಸವೆಂದು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗಾದಾಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ತಾಯಿಯವರ ದೃವೀಶತ್ಕಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವದು. ಅದು ಸರಿಯಾದುದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಧನೆ ಮುಂದುವರಿದಂತೆ ದೃವೀ ರಕ್ಖಣೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಪಾಂಡಿಚೇರಿಗೆ

ಹೋಗಿಬಂದರೆ ಅದರ ಮಹತ್ವ ಮತ್ತಪ್ಪ ವೈದಿಕಸುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಸರಳ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದರು. ಅವರ ಜಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಪರಿವ್ರಾಜಕ ವಚನಾಂಬಿಕೆಯವರು ಸುಕೃತದಿಂದ ದೊರೆತ ಈ ಮಾನವ ಜೀವನವನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಸಾಧಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇನ್ನೂವೇ ಅತಿಥಿ ಶ್ರೀ ಡಿ.ಎಸ್. ಹಿಂದೇಮುತ ಅವರು, “ಮಹಿಳೆಯರೇ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಕೇಂದ್ರದ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಂಘಾಗ ಅರೋವಿಲ್ಲಿಯ ಧಾರ್ಮಾನುಂದಿರದ ದರ್ಶನ-ವಾದಂತಾಯಿತು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಕೇಂದ್ರದ ಮಹಿಳಾ ಆಧ್ಯಾತ್ಮರು, ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು, ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರು ಪ್ರಶಂಸನಾರ್ಹರು. ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಈ ಕೇಂದ್ರವು ಉತ್ತರೋತ್ತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಲಿ ಎಂದು ಹಾರ್ಯಸಿದರು. ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರನ್ನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಲ ನೋಡಿರೂ ಅವರು ಎಂದೆಂದೂ ನಮ್ಮ ಕೈ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾದ ಅಭಿಪ್ರೇತಿ, ಸರ್ವಸಮರ್ಪಣಗಳು ವರ್ಧಿಸಿದಂತೆ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಕೃಪೆ ಇಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಶ್ರದ್ಧೆ ಅಜಲವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು” ಎಂದು ಹೇಳಿದರಲ್ಲಿದೆ ‘ನೋಡು ನೋಡು ಮಹಾತಾಯಿಯ ನೋಲವಿಂ’ ಎಂದು ಸುಶ್ರಾವುವಾಗಿ ಹಾಡಿ ಸಭಿಕರನ್ನು ಮಂತ್ರಮೃಗ್ಧರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಅಧ್ಯಾತ್ಮಯನ್ನು ವಹಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದ ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಂ. ಕೋರೆಯವರು, “ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಮತ್ತು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯಮಾತ್ರ ಸಂತರು, ಮಹಷೀ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರೊಬ್ಬರೇ. ನಮ್ಮ ಈ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸೊಸೈಟಿ ಕೇಂದ್ರವು ಇಂತಹ ಸತ್ಯಂಗಗಳನ್ನು ಸಂಖೇಪಿಸಿ, ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಬರುವವರನ್ನು ಸಂಸ್ಕಾರವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಹ ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನಾದರೂ ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ತಮ್ಮ ಸಹಾಯ, ಸಹಕಾರ ಇರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ಶಿವಲೀಲಾ ಮೇಟ್ರಿಯವರು ಸ್ವಾಗತ ಗೀತೆಯೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಹುಲಕರ್ಣಿಯವರು ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಿದರು. ನಂತರ ಪ್ರಸಾದ ವಿಶರಣೆ ನಡೆಯಿತು. ಸುಮಾರು 150 ಗುರುಬಂಧುಗಳು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರದೇ ಸಿಂಹಪಾಲು. ವಿಜಾಪುರ, ಚಡಕಣ, ಏಳಗಿ, ಹಲಸಂಗಿ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಂದಲೂ ಗುರುಬಂಧುಗಳು ಆಗಮಿಸಿದ್ದರು. ರಾಜ್ಯ ಶಾಖೆಯ ಸಂಯೋಜಕರಾದ ಡಾ॥ ಜಗದೀಶ ಅವರು ಮತ್ತು ವಲಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಮುರುಷೋತ್ತಮ ಗಲಗಲಿ ಅವರು ಉಪಸ್ಥಿತಿರಿದ್ದರು.

ದಿನಾಂಕ 26-01-2016 ರಿಂದ ಪರಿವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯ ಸತ್ಯಮೇಧಾವಿ, ಯೋಗಮಯ ಜೀವನ, ಗೋಕಾಕ ಅವರು ಮೂರು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಯೋಗ ಶಿಬಿರವನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮಹಿಳೆಯವರು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣ

ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ 1ನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ದಿನಾಂಕ 18ನೇ ಫೆಬ್ರವರಿ 2016 ರ ಸುರುವಾರದಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 11.00 ರಿಂದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 12.45 ರವರೆಗೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಾಷ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೋಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ ಕನಾರಟಕ ವರ್ತಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಯುತ ವಸಂತ ಕೆ. ಕುಲಕರ್ಮಣಿ ಇವರ ಅನುವಾದಿತ ಕನ್ನಡ ಕೃತಿ “ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದಾಶ್ರಮ” - (ಮೂಲಕೃತಿ “Life in Sri Aurobindo Ashram” by Narayana Prasad) ಮಸ್ತಕ ಬಿಡುಗಡೆ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ತತ್ವಂಬಂಧ ಡಾ. ರ.ವಿ. ಜಹಗೀರದಾರ್, ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಧರ್ಮದರ್ಶಿಗಳು, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕೆಪಾಲಿಶಾಸ್ತ್ರ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ವೇದಿಕ್ ಕೆಲ್ಲರ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರು ಮುಖ್ಯ ಅಂತಿಧಿಗಳಾಗಿ ಆಗಮಿಸಿ ಮಸ್ತಕವನ್ನು ಲೋಕಾರ್ಥಣೆಗೊಳಿಸಿ ಮಸ್ತಕದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಗೌರವಾನ್ನಿತ ಅಂತಿಧಿಗಳಾಗಿ ಆಗಮಿಸಿದ ವಿಮರ್ಶಕರು ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತಿಗಳಾದ ಡಾ. ಜಿ.ಬಿ. ಹರೀಶರವರು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ತತ್ವಾರ್ಥಕರ್ತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವುದನ್ನು ಸೆವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಸಭಿಕರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೋಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ ಕನಾರಟಕದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಅಜಿತ್ ಸಭ್ಯೋರವರು ಉಪಸ್ಥಿತಿರಿದ್ದರು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಅಜ್ಞಾಕಣಾಗಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೋಸೈಟಿ, ಗಾರಿಬಿದ್ನೂರು ಶಾಖೆಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಶ್ರೀಯುತ ವರಾಹಮೂರ್ತಿಯವರು ನಿರೂಪಿಸಿದರು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 150 ಜನರು ಭಾಗವಹಿಸಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಗೊಳಿಸಿದರು. ಅದೇ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 3.00 ಗಂಟೆಗೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೋಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ ಸಮೇಳನವನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಲಾಯಿತು. ಕೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ಶಾಖೆಗಳಿಂದ

ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿರುವ ಪದಾರ್ಥಕಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ನೊಂದಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರ ಕಿರು ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಭೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು.

ದಿನಾಂಕ 19ನೇ ಫೆಬ್ರವರಿ 2016 ರ ಶುಕ್ರವಾರದಂದು ಬೆಳಿಗೆ 10.00 ಗಂಟೆಯಿಂದ 10.30 ರವರೆಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ನಂತರ ರಾಜ್ಯ ಸಮೈಳನ ಮುಂದುವರೆದು ಕೇಂದ್ರ/ಶಾಖೆಗಳ ಪದಾರ್ಥಕಾರಿಗಳು ತಾವು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ತಮ್ಮ ದೃಂಢಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಹಾಗೂ ಮೂಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳ ಕೊರತೆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದರು. ರಾಜ್ಯ ಸಮೈಳನಕ್ಕೆ ಉತ್ತಾಹದಿಂದ ಕನಾರ್ಕಕದ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಶಾಖೆಗಳ ಪದಾರ್ಥಕಾರಿಗಳು, ಸದಸ್ಯರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾತಾರವಿಂದರ ಭಕ್ತರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು, ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಶಾಖೆ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ದಿನನಿತ್ಯದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪರಸ್ಪರ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ನಂತರ ಶ್ರೀ ಅಜಿತ್ ಸಬ್ರೀಸ್, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೋಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ ಕನಾರ್ಕಕ ರವರು ಮಾತನಾಡಿ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಶಾಖೆಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯ ನೇರವುಗಳನ್ನು ಆದ್ಯತೆ ಮೇರೆಗೆ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿಯಿಂದ ನೀಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೋಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ ಕನಾರ್ಕಕ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿರವರಾದ ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎಸ್. ಸಿಂಹರವರು ಮಾಡಿದ ವಂದನಾಪರಷಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 2.00 ಗಂಟೆಗೆ ಸಮೈಳನ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಯಿತು. ನಂತರ ಭೋಜನ ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ದಿನಾಂಕ 20/02/2016 ರಂದು ಮೀರಾಂಬಿಕ ಸ್ಕೂಲ್ ಫಾರ್ ನ್ಯೂ ಏಜ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋತಿ ಪ್ರಸರಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನೇರವೇರಿತು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಿಗಳಾಗಿ ಖ್ಯಾತ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಿ ಗಾಯಕಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಚ್ಯಾತ್ರ ಸೋಂಟಕ್ ಆಗಮಿಸಿ ಜ್ಯೋತಿ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ವಿವರಣೆ ನೀಡಿದರು. ಗುರುಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಸಾರಿದರು. ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಯುತ ಅಜಿತ್ ಸಬ್ರೀಸ್ ರವರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕರ್ತವ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಬೆಳೆಸು ಚೆಲ್ಲಿದರು. ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಶುಭ ಹಾರ್ಮಸಿದರು. ಸಂಸ್ಥೆಯ ಆಡಳಿತಾರ್ಥಕಾರಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಪ್ರತಿಭಾ ಸಬ್ರೀಸ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯದ ಪ್ರಮಾಣ ವಚನ ಮೋಧನೆ ಮಾಡಿದರು.

ಶಿಕ್ಷಕರಿಂದ ಹತ್ತನೆಯ ತರಗತಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮೂಲಕ ಜ್ಞಾನದ ಸಂಕೇತವಾದ ಜೋಡಿ ಒಂಬತ್ತನೆಯ ತರಗತಿಯವರಿಗೆ ಹಸ್ತಾಂತರಿಸಲಾಯಿತು. ಶಾಲಾ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾರದಾಂಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪಾಲಕರು, ಶಿಕ್ಷಕ ವೃಂದದವರು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕೇತರ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ವಂದೇ ಮಾತರಂ ಗೀತೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಯಿತು.

ದಿನಾಂಕ 21ನೇ ಫೆಬ್ರವರಿ 2016 ರ ಭಾನುವಾರದಂದು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣದ ವಶಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಜನ್ಮ ದಿನವನ್ನಾಗಿ ಆಚರಿಸಲಾಯಿತು. ಬೆಳಿಗೆ 10.00 ರಿಂದ 10.30 ರವರೆಗೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ಧ್ಯಾನ ಹಾಗೂ ಸಂದೇಶ ಪತ್ರವನ್ನು ವಿಶೇಷಿಸಲಾಯಿತು. ತತ್ತ್ವಂಬಂಧ 10.45 ರಿಂದ 12.15 ರವರೆಗೆ “The Four Aspects of the Mother” ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಡಾ॥ ವಿನಯಚಂದ್ರ ಬಿ.ಕೆ. ವೇದ ವಿಜ್ಞಾನ ಗುರುಕುಲಂ, ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರು ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡಿದರು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಗುರು-ಬಂಧುಗಳು ಹಾಗೂ ಸಂಕೀರ್ಣದ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗದವರು ಹಾಜರಿದ್ದರು. ತತ್ತ್ವಂಬಂಧ 21ನೇ ಫೆಬ್ರವರಿಯಿಂದ 20ನೇ ಏಪ್ರಿಲ್ 2016 ರವರೆಗೂ “The Four Aspects of the Mother” ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ವಸ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಲಾಗಿದೆ.

**STATEMENT ABOUT OWNERSHIP AND OTHER PARTICULARS
ABOUT NEWSPAPER AKHIL BHARAT PATRIKA**

FORM IV

1. Place of Publication : Bangalore
2. Periodicity of its Publication: Monthly
3. Printer's Name : Ajit Sabnis
Nationality : Indian
Address : No. 39 & 38 (P) 30th Main, 9th Cross,
Sri Aurobindo Marg, J P Nagar I Phase,
Bangalore - 560 078.
4. Publisher's Name : Ajit Sabnis
Nationality : Indian
Address : No. 39 & 38 (P) 30th Main, 9th Cross,
Sri Aurobindo Marg, J P Nagar I Phase,
Bangalore - 560 078.
5. Editor's Name : Dr. K.S. Amur
Nationality : Indian
Address : No. 39 & 38 (P) 30th Main, 9th Cross,
Sri Aurobindo Marg, J P Nagar I Phase,
Bangalore - 560 078.
6. Names and addresses of individuals who own the newspaper and partners or shareholders holding More than one per cent of the total capital.
Name : Sri Aurobindo Society
Nationality :
Address : No. 11, Saint Martin Street,
Puducherry - 605 001.

I, Ajit Sabnis, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

Sd/-

Date : 29-02-2016

Ajit Sabnis

*O worshipper of the formless Infinite,
Reject not form, what lives in form is He.*

- Sri Aurobindo

RNI No. 22511/1971

No. of Pages 56 + 4 (Cov. Page)

KAR Reg No : RNP/KA/BGS/368/2015-2017

Permitted to Post 10th of Every Month. Reg. Valid till : 31-12-2017
Licensed to Post at BG PSO, Mysore Road, Bengaluru - 560 026

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿರುವ ಅತಿಥಿ ಗೃಹವು
ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ಗುರುಬಂಧುಗಳ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ
ತರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಈ ಅತಿಥಿ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ತಂಗಲು ಬರುವ ಗುರು-
ಬಂಧುಗಳ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಉಂಟ ಮತ್ತು ವಸತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು
ಕೊಡ ಸೂಕ್ತ ದರಗಳಲ್ಲಿ ಅನುವುಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ
ಸೋಸೈಟಿ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿ ವಸತಿ ಉಂಟಗಳ
ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ
ಸದಸ್ಯತ್ವದ ಒಂಟಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ತತ್ತ್ವಂಬಂಧ ಪಂಪಕ್ಕಿಸಬೇಕಾದ ವಿಳಾವೆ :

ಅಂತರ್ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಾನೇಜರ್

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾರ್ಗ
ಜೆ.ಎ.ನಗರ ಮೇಲಾಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078

ದೂರವಾಣಿ : 080-22449882, 22459628